

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

วรกานต์ บุญศรี

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร"

ของ วรกานต์ บุญศรี

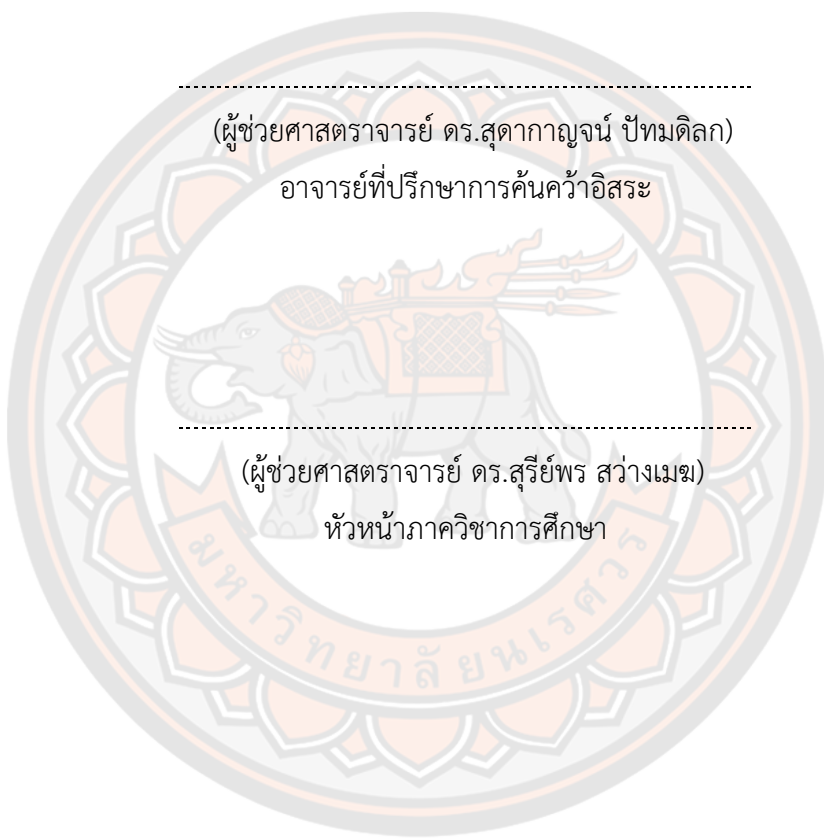
ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุதாகาญจน์ ปัทมดิลก)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร สว่างเมฆ)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ผู้วิจัย	วรกานต์ บุญศรี
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุதாகาญจน์ ปัทมติก
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1,3/2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการทดลองกลุ่มเดียวโดยการวัดผลก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการศึกษา พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ภาพรวมทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$, S.D.=0.90) ส่งผลให้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน หลังเรียนผู้เรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

Title	DEVELOPMENT OF ENGLISH COMMUNICATIVE SKILLS IN COMPLIANCE WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING CONCEPTS FOR GRADE-3 STUDENTS AT KAMPHAENGPHET KINDERGARTEN SCHOOL, KAMPHAENGPHET PROVINCE
Author	Worakan Boonsri
Advisor	Assistant Professor Sudakarn Patamadilok, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	development of communicate, English Club Activities

ABSTRACT

The objectives of the research were: 1) to compare the English development of communicate through teaching according to concept of communicative language teaching for grade-3 student. The 60 grade students, selected by purposive sampling, participated during 2nd semester in 2023. A one-group pre-test/post-test design was used. The research tools were consisted of teaching according to concept of communicative language teaching lesson plans, with pre-test and post-test results compared statistically. The results showed that the teaching according to concept of communicative language teaching technique was effective in developing the students' English communitive skills through with the post-test scores being statistically significantly higher than the pre-test scores at $p=0.05$. The students' score in the communicate through English post-test could gain statistically significance at .05; the students' score in each criteria of speaking assessment shown that Comprehensibility was a highest. Moreover, all criteria of in communicate through English post-test could gain statistically significance at .05. ($\bar{x} = 4.46$, $S.D.=0.90$)

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุதாகาญจน์ ปัทมดิลลิก อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาตลอดระยะเวลาการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุชาดา ปุญปัน นางจันทร์โรม ถาวรรุ่งรัตน์ และนางสาวกรมณ เลขาวัฒนะ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนบ้านอนุบาลกำแพงเพชรทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุนที่ดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและเป็นกตัญญูทวาทิตแด่บุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาอังกฤษพอสมควร

วรกานต์ บุญศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	
ประกาศคุุณูปการ.....จ	
สารบัญ.....ฉ	
สารบัญตาราง.....ณ	
สารบัญภาพ.....ญ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....1	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....5	
ขอบเขตของการวิจัย.....5	
กรอบแนวคิดการวิจัย.....6	
นิยามศัพท์เฉพาะ.....7	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8	
1. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....9	
1.1 ความหมายของการสื่อสาร.....9	
1.2 ความสำคัญของการสื่อสาร.....10	
1.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร.....12	
1.4 ขั้นตอนของการสื่อสาร.....14	
3. แผนการจัดการเรียนรู้.....19	

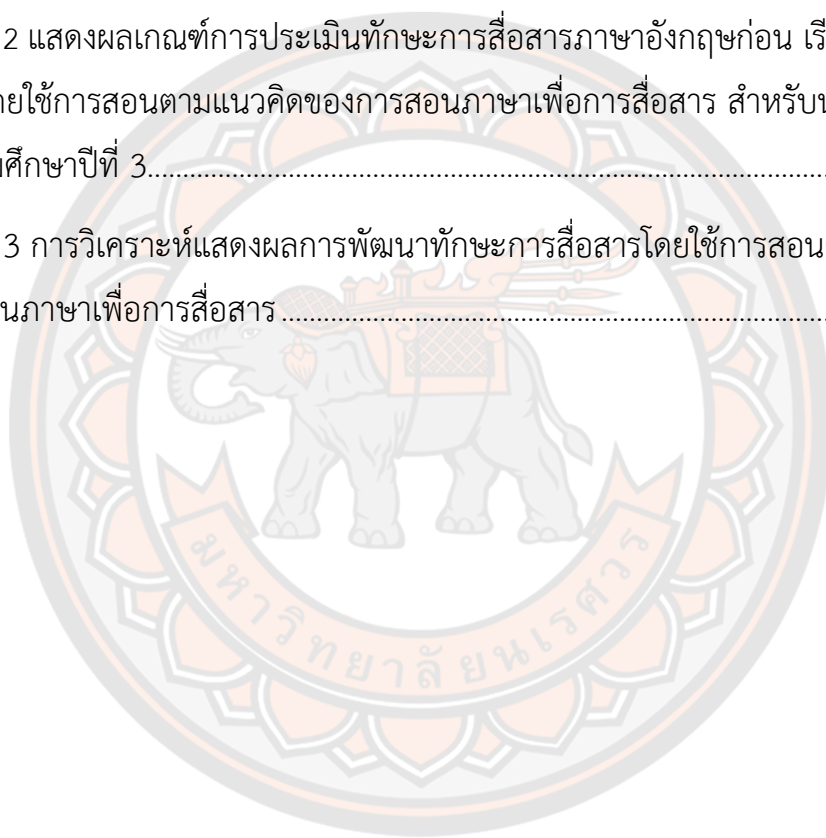
3.1	ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้.....	19
3.2	ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	20
3.3	ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี.....	22
3.4	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้.....	24
3.5	ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.....	26
3.6	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	27
3.6.1	ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	27
3.6.2	จุดมุ่งหมายในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้.....	27
3.6.3	แนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงถึงแผนการจัดการเรียนรู้.....	29
4.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
4.1	งานวิจัยในประเทศ.....	30
4.2	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
1.	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	35
2.	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3.	ระเบียบวิธีวิจัย.....	35
4.	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
5.	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	37
6.	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
7.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
8.	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

1. ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	41
2. ผลเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน เรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	42
บทที่ 5 บทสรุป	44
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผลการวิจัย	45
ข้อเสนอแนะ	47
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก.....	55
ประวัติผู้วิจัย	105

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าสถิติทดสอบที และระดับ นัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 กับคะแนนทดสอบหลัง เรียนของนักเรียน	41
ตาราง 2 แสดงผลเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน เรียนและหลัง เรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	42
ตาราง 3 การวิเคราะห์แสดงผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	43

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพ 2 แสดงการทดลองแบบกลุ่มเดี่ยววัดผลก่อนและหลังทดลอง	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากมายเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารความรู้สึคนึกคิดเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ดังที่ (ไพโรจน์ วิไลสุข, 2561) กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิดของตนให้ผู้อื่นได้รับรู้ และเข้าใจโดยใช้ถ้อยคำภาษาหรือสัญลักษณ์ที่รับรู้ความหมายร่วมกัน ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างกันและให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะเราใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งบ่งบอกความเป็นตัวตนและเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ปฏิบัติตนไปตามบรรทัดฐานทางสังคมอย่างเหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลไทยจึงหันมาให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันและเป็นภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร เช่น ด้านการศึกษา ด้านการแสวงหาความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการสร้าง ความเข้าใจต่อประเพณีวัฒนธรรม ด้านการค้าขายและธุรกิจ รวมไปถึงด้านการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มประชาคมอาเซียนและต่างประเทศทั่วโลก เมื่อมีความหลากหลายและแตกต่างทางประเพณีวัฒนธรรมย่อมตระหนักถึงการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษาที่เป็นสื่อกลางเพื่อแสดงความเข้าใจต่อกันนั่นก็คือภาษาอังกฤษ เพราะทั่วโลกจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและภาษาในการติดต่อสื่อสารกับประเทศที่ไม่ได้พูดภาษาเดียว จะเห็นได้ว่าการที่จะสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจจำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เพียงแค่ภาษาไทยเท่านั้น (ครูอัปเดช ดอทคอม, 2561) โดยรัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงแรงงานส่งเสริมการให้ความรู้และพัฒนาแรงงานทุกประเภทให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนายจ้างได้ และเพื่อยกระดับการเป็นหัวหน้างานในส่วนของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งถือเป็นองค์กรที่มีส่วนในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามนโยบายรัฐบาล เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตนักศึกษาที่มีความพร้อมด้านภาษาเพื่อเป็นแรงงานคุณภาพในอนาคตของประเทศ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าทุกหน่วยงานทางการศึกษาของประเทศได้ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพด้านความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน กลับพบว่าระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้บุคลากรของไทยไม่สามารถเข้าแข่งขันในหลากหลายเวทีวัดระดับความสามารถระดับโลกได้ ดังที่ (BBC NEWS, 2561) กล่าวว่า ดัชนีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนานาชาติชี้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยยังคง “ย่ำแย่” และอยู่ในระดับเดิมเป็นเวลาถึง 8 ปีซ้อน ด้านผู้เชี่ยวชาญระบุความล้มเหลวมาจากการเรียนภาษาอังกฤษยังเน้นการท่องจำเป็นหลัก ในรายงานประจำปี 2561 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ Education First (EF) ที่มีสำนักงานใหญ่ในสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งออกมาเมื่อวันที่ 30 ตุลาคมที่ผ่านมาระบุว่าไทยอยู่ในอันดับ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และได้คะแนนเพียง 48.54 จาก 100 คะแนน การเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะ (More Knowledge and More Skills) เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม ให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้ ใช้ถูก ใช้เป็น และใช้อย่างคล่องแคล่ว กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้หลากหลายรอบตัว ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นและเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้รอบตัว เช่น เจ้าของภาษา ป้ายต่างๆ กล้องผลิตภัณฑ์ รายการโทรทัศน์หนังสือพิมพ์นิตยสาร วารสารแบบฟอร์ม และ เอกสารของหน่วยงาน สถานประกอบการต่างๆ จัดทำขึ้นและการสืบค้นใน Internet ที่เป็นภาษาอังกฤษ (บริติช เคานซิล, 2561) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในชุมชนต้องติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อการแสวงหาความรู้ ใช้ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถนำความคิดและวัฒนธรรมไทยถ่ายทอดไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: น. 20)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันนั้น ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลกและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (นันทินิตย์ บุตรपालะ, 2563: น. 1)

จากข้อความข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าการพูดเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสาร และการพูดเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (Expressive Skill) ที่สามารถฝึกหัดให้เกิดประสิทธิภาพได้จากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าคนไทยยังมีปัญหามากด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยทักษะการพูดเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน (อดิศักดิ์ ย่อมเยา, 2561) ปิยวรรณ ประสันตสุข (2556) ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้แก่ การสอนที่เน้นการอ่านและเขียนมากกว่าการฟังและพูด โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนให้ผู้เรียนอ่านและเขียนก่อนการฟังและพูด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นส่วนใหญ่มีปัญหาในการพูด เจินอาย ไม่กล้าพูดเพราะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาสาเหตุหนึ่งมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเน้นการท่องจำคำศัพท์ เน้นการสอนไวยากรณ์และการแปลมากกว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสที่จะได้ฝึกพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน (Richards, J., & Rodgers, T.2001; เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และคณะ, 2558; สมบัติคชสิทธิ์ และคณะ, 2560)

จากข้อความดังกล่าวทักษะการพูดเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นส่วนใหญ่มีปัญหาในการพูดเจินอาย ไม่กล้าพูดเพราะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้อย่างมีความสุข เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะส่งผลให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดประสบการณ์และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวการสอนที่มีความเหมาะสมมากในการ

นำมาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการคิดจากการที่ได้ลงมือทำจริง (Festus, O. 2013; Gupte et al, 2018; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) นอกจากนี้ การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันสร้างวินัยในการทำงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น

จากข้อความดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดประสบการณ์และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากการวิจัยพบว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในประเทศไทยมีปัญหาที่ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ และยังมีผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาในตำราและการสอนของครูไทยส่วนใหญ่ยังติดกับรูปแบบการสอนดั้งเดิม ได้แก่ การสอนแบบเน้นไวยากรณ์และแปลไวยากรณ์ (Grammar translation method) โดยเน้นเรื่องของการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นหลัก การศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการละครพบว่าการจัดกิจกรรมการละครสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ด้วยเหตุผลที่สำคัญดังนี้ (อำพร วุฒิจูโก, 2562)

1. กิจกรรมการละครส่งเสริมความกล้าแสดงออก เพราะกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง ส่งผลให้การพูดเป็นธรรมชาติในด้านการออกเสียงความถูกต้องในการใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ประโยคที่สามารถนำไปสู่การใช้ภาษาได้จริงต่อไป
2. กิจกรรมการละครช่วยสร้างความรู้สึที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีจินตนาการมีทักษะในการแก้ปัญหาและการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านการสร้างสรรค์บทละครการฝึกพูดร่วมกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน
3. กิจกรรมการละครสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีอิสระในการพูดผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานนักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยไม่รู้ตัวทำให้นักเรียนไม่เขินอายหรือกลัวว่าจะพูดผิด
4. กิจกรรมการละครช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมวัฒนธรรมและความสามารถทางภาษาศาสตร์ในด้านต่างๆ ที่สำคัญสำหรับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถด้าน

กฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (grammatical competence) ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) โดยฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริง

ดังนั้น การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงถือเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งเพราะใช้เป็นส่วนหนึ่งสำหรับวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังที่ Iamsaard and Kerdpol (2015) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของประเทศในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร

ดังนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของผู้ใช้แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ มาบูรณาการกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ทักษะการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนระดับประถมศึกษา โดยส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยจัดกิจกรรมขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1,3/2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกห้องเรียนปกติเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบหลักสูตร คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ชั่วโมง ซึ่งแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Back to School กิจกรรม Basic Steps of Teaching (BST)
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 My Family (กิจกรรม Pictionary)
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 At Home (กิจกรรม Word Jumble Race)
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Happy Birthday! (กิจกรรม Blooket)

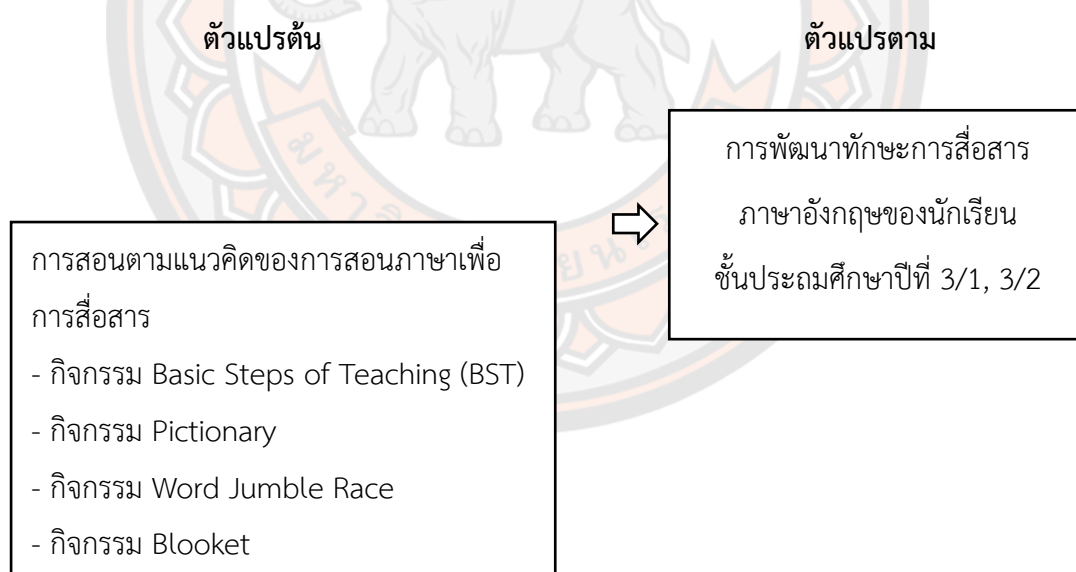
3. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2/2566 ในชั่วโมง Homeroom/แนะแนว สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมเป็น 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

4. ขอบเขตด้วยตัวแปร

- 4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1, 3/2

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง โปรแกรมกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นเพื่อให้คุณรักการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจและสนุกสนานซึ่งช่วยให้พวกเขาได้ฝึกทักษะการเขียน ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากชมรมภาษาอังกฤษ เช่น สร้างแรงจูงใจในการเขียนภาษาอังกฤษ เสริมสร้างความมั่นใจ มีส่วนร่วมทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ได้รับความสนุกสนานพร้อมกับพัฒนาทักษะทางภาษา ฝึกการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกแก้ปัญหา และส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย 1) กิจกรรม Basic Steps of Teaching (BST) 2) กิจกรรม Pictionary 3) กิจกรรม Word Jumble Race และ 4) กิจกรรม Blooket

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล มิใช่เพียงความสามารถทางการออกเสียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสื่อสารถ้อยคำไปยังผู้รับสารให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด สารข่าวสารใช้น้ำเสียงหรือกิริยาอาการผู้พูดต้องมีทักษะความรู้ด้านการออกเสียงคำศัพท์ กฎการใช้ทางไวยากรณ์เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาและผู้พูดต้องมีทักษะการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการใช้คำพูดและท่าทางเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ได้อย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม และสถานการณ์ต่างๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร โดยวิธีการสอนที่นำมาสอนเนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวันที่นักเรียนได้พบเห็นอยู่เสมอในแต่ละคาบ โดยครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการเขียนตอบ เกี่ยวกับสื่อที่ครูนำมาใช้สอนในแต่ละคาบ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการเขียนทำความเข้าใจกับเนื้อหา และครูตรวจสอบความเข้าใจเรื่องของนักเรียนโดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนและเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการใช้แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า ทบทวนเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังมีสาระสำคัญ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของการสื่อสาร
 - 1.2 ความสำคัญของการสื่อสาร
 - 1.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร
 - 1.4 ขั้นตอนของการสื่อสาร
 - 1.5 การประเมินทักษะการสื่อสาร
2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 หลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
 - 3.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.5 กระบวนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์
 - 3.6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.6.1 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.6.2 จุดมุ่งหมายในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.6.3 แนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงถึงแผนการจัดการเรียนรู้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการสื่อสาร

คำว่า การสื่อสาร (communications) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า Communis หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (communication) หมายถึงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือ ความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน บริบททางการสื่อสารที่เหมาะสมเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

ทรงธรรม ชีระกุล (2564) การสื่อสาร (communication) หมายถึง”กระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร และเรื่องราวต่างๆ จากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งในสภาพแวดล้อมหนึ่งๆ จนเกิดการเรียนรู้ความหมายในสิ่งที่ถ่ายทอดร่วมกันและตอบสนองต่อกันได้ตรงตามเจตนาของทั้งสองฝ่าย ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลและการสื่อสารขององค์กร” ในขณะที่ประภาพิทย อินทรชัย (2560: น. 2) ได้สรุปความหมายว่า” การสื่อสาร คือกระบวนการของการถ่ายทอดสาร (message) จากบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร (source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร (receiver) โดยผ่านสื่อ (channel) และก่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน”

กาญจนา แก้วเทพ (2561: น. 154) กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารว่าเป็นกระบวนการ สื่อสารแบบสองทางในลักษณะของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร โดยทุกฝ่าย สามารถสลับบทบาท เป็น “ผู้ส่งสาร” และ “ผู้รับสาร” หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น “คู่สื่อสาร” ผ่านเวทีการสื่อสารใน หลากหลายรูปแบบ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเคารพความคิดเห็นของกันและกัน ความเท่าเทียม กันและการท างานร่วมกัน เพื่อนำข้อสรุปจากการสนทนาไปสู่การตัดสินใจดำเนินการต่างๆ ในกลุ่ม อย่างปรองดอง ปรีดี นุกูลสมปรารถนา (2563) ได้ให้ความหมาย ว่าเป็นการสื่อสารของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือ องค์กร ถึงเรื่องสถานการณ์ที่กำลังเกิดวิกฤติไปยังสาธารณชน เพื่อเป็นการชี้แจงให้รับทราบและสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

พีรพัฒน์ อติโต (2562: น. 5) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นการสื่อความหมายเพื่อให้เข้าใจซึ่งกัน และกัน และเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิด เพื่อความเข้าใจซึ่งกัน และกัน จากผู้ส่งสารผ่านตัวกลางไปยังผู้รับสาร ด้วยภาษาท่าทางรวมถึงสัญลักษณ์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร พลอยไพลิน ทองหยอด, และสุรภา ไถ่บ้านกวย (2562: น. 6) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสาร คือ การถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งคือผู้ส่งสารมีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่งคือผู้รับสาร โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ การติดต่อสื่อสารจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อสามารถส่งผลต่อความหมายและผู้รับเกิดความเข้าใจถูกต้อง มีความสามารถในการทำความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน และการเขียน ตลอดจนเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ทวีศักดิ์ ชูมา (2559: น. 368) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป โดยถ่ายทอดความคิด แลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีองค์ประกอบ แยกย่อยเช่น รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ใช้หลักไวยากรณ์และรูปแบบประโยคอย่างถูกต้อง ออกเสียงและ เน้นเสียงได้ถูก และเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดหรือวัฒนธรรมทางภาษา Wilbur, S. (2019) ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เกิดขึ้นโดยการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่ส่งสารผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆ ไปยังผู้รับสารโดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้ส่งและผู้รับมีประสบการณ์ร่วมกัน หากประสบการณ์ของผู้ส่งและผู้รับซ้อนกันเป็นวงกว้างมากเท่าใด การสื่อสารนั้นก็ดำเนินไปได้โดยสะดวกและง่ายมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านการพูด ไปยังผู้รับสาร และก่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน

1.2 ความสำคัญของการสื่อสาร

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสาร ดังนี้

1. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ไม่มีใครที่ดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคมจึงดำเนินไปพร้อมๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การสื่อสารช่วยทำสังคมอยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับระเบียบ ประเพณี กฎเกณฑ์ทางสังคมและความรู้ต่างๆ จำเป็นต้องรับการถ่ายทอดเพื่อให้เป็นมรดกทางสังคม ตกลงใช้ร่วมกันอย่างสันติ

3. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรมจริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฯ รวมทั้งในการสื่อสารจำเป็นต้อง พัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งและต้องใช้

การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านต่างๆ เช่น การใช้สื่อโซเชียล หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในงาน สาธารณสุข เป็นต้น

อุเทน สวัสดิ์ทอง (2558: น. 17) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสารมีดังนี้

1. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อมๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ

ณภัทร ธนเตชาภัทร์ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารดังนี้ การสื่อสาร เป็นกระบวนการเกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนทุกคน และมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่น ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำอะไร ล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากการที่คนพยายามคิดค้นและพัฒนาวิธีการสื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนถึงเครื่องมือหรือเทคนิควิธีการต่างๆ ล้วนเกิดจากความพยายามอย่างสูงของคน ต่อเนื่องมาหลายชั่วอายุ หากการสื่อสารไม่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งแล้ว เครื่องมือและวิธีการสำหรับการสื่อสารต่างๆ เหล่านี้ก็คงไม่เกิดขึ้นและพัฒนามาให้เห็นดังเช่นในปัจจุบัน

สถาบันสอนภาษาโนวา ออนไลน์ (2563) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษไม่ได้เพียงแค่เป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถ และยกระดับอาชีพของคนทำงานในยุคปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ และแวดวงธุรกิจมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การศึกษา ธุรกิจระหว่างประเทศ หรืองานวิจัย

การใช้และการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จะทำให้คุณมีโอกาสเข้าถึงทางเลือกในอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำงานในบริษัทต่างประเทศ การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ หรือแม้แต่การสร้างธุรกิจส่วนตัวในระดับสากล

จากข้อมูลข้างต้น สามารถความสำคัญของการสื่อสารได้ว่า การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ไม่มีใครที่ดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร

กระบวนการสื่อสารเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ ในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน กระบวนการสื่อสารจึงจำเป็นต้องศึกษา ลักษณะและรายละเอียดต่างๆ ของแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการสื่อสาร และส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสื่อสารของมนุษย์

ภากิตติ์ ตรีสกุล, วิภาณี แม้นอินทร์ และเรวดี ไวยวาสนา (2563) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากแนวคิดและแบบจำลองกระบวนการสื่อสารซึ่งนักวิชาการ ด้านการสื่อสารส่วนใหญ่นำเสนอไว้ พบว่าการสื่อสารของมนุษย์มีองค์ประกอบพื้นฐานหลักรวม 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สาร และช่องสารและสื่อ แต่หากพิจารณาจากสถานการณ์การสื่อสารจริงจะพบว่า นอกจากองค์ประกอบพื้นฐาน หลักทั้ง 4 องค์ประกอบแล้ว ในกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ยังมีองค์ประกอบอื่นซึ่งมีความสำคัญและมีส่วนในการเสริมสร้างให้เกิดความหมายที่ชัดเจนหรือการรับรู้ความหมายร่วมกันระหว่างคู่สื่อสาร ซึ่งควรนำมาพิจารณาเพื่อให้เห็นปรากฏการณ์การสื่อสารได้ชัดเจน และครบถ้วนอีก 5 องค์ประกอบ ได้แก่ บริบทของการสื่อสารหรือสิ่งแวดล้อมทางการสื่อสาร สิ่งรบกวน การสื่อสาร ปฏิกริยาตอบกลับ ผลของการสื่อสาร และจริยธรรมในการสื่อสาร ดังนั้นในบทนี้จะนำเสนอองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 9 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสาร

เนื่องจากนักทฤษฎีการสื่อสารใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า ผู้ส่งสาร ไว้หลายคำซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนได้ จึงขออธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

แหล่งกำเนิดสาร (source/communication source/information source/originator) หมายถึง บุคคลที่ต้องการส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้เข้ารหัส (encoder) หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดสารให้อยู่ในรูป ของรหัส หรือสัญลักษณ์ซึ่งสามารถแทนความหมายของสิ่งที่ต้องการจะสื่อได้ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง วัตถุสิ่งของ เป็นต้น

ผู้สื่อสาร (communicator) หมายถึง ผู้ทำการสื่อสาร ซึ่งอาจหมายถึงทั้งผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

ส่วนคำว่า ผู้ส่งสาร (sender) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม หรือเป็น จุดเริ่มต้นในการส่งสารไปยังผู้รับสาร

ดังนั้น แหล่งกำเนิดสาร ผู้ส่งสาร ผู้สื่อสาร และผู้เข้ารหัสสาร อาจเป็นบุคคลเดียวกัน หรือต่างบุคคลกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประเภทของการสื่อสาร เช่น

นาย ก. ต้องการขายสินค้าให้นาย ข. จึงไปเจรจา กับนาย ข. กรณีนี้ นาย ก. เป็นทั้ง แหล่งกำเนิดสาร ผู้ส่งสาร และผู้เข้ารหัสสาร

หาก นาย ก ต้องการขายสินค้าให้นาย ข แต่มอบหมายให้ นาย ค ไปเจรจาแทน กรณีนี้ นาย ก. เป็นเพียงแหล่งกำเนิดสาร ส่วนนาย ค เป็นผู้เข้ารหัสสาร และผู้ส่งสาร

การสื่อสารของมนุษย์เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 2 ฝ่าย คือผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารซึ่งหมายถึงบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ริเริ่ม หรือเป็นจุดเริ่มต้นในการส่งสาร เข้ารหัสความรู้ ความคิด ทักษะคติ ความรู้สึก ฯลฯ ที่ต้องการจะส่งไปยังผู้รับสาร ซึ่งรวมเรียกว่า สาร ให้อยู่ในรูปของรหัสหรือสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง วัตถุสิ่งของ เป็นต้น แล้วส่งไปยังผู้รับสาร

ส่วนจำนวนและลักษณะของผู้ส่งสารนั้นขึ้นอยู่กับ ประเภทของการสื่อสาร เช่น หากเป็นการสื่อสารภายในบุคคล หรือการสื่อสารระหว่างบุคคลก็จะมีผู้ส่งสารเพียง 1 คน การสื่อสารในกลุ่มขนาดเล็กหรือกลุ่มขนาดใหญ่ อาจมีผู้ส่งสารมากกว่า 1 คนก็ได้ แต่ในการสื่อสารบางลักษณะ เช่น การสื่อสารมวลชน ผู้ส่งสารจะสื่อสารในฐานะเป็นตัวแทน ขององค์การสื่อสารมวลชน ซึ่งจะมีลักษณะความเป็นตัวเองหรือความเป็นส่วนตัวน้อยกว่า การสื่อสารภายในบุคคลและการสื่อสารระหว่างบุคคล นอกจากนั้นผู้ส่งสารและผู้เข้ารหัส อาจเป็นบุคคลเดียวกันหรือต่างบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของการสื่อสาร ดังที่ได้กล่าวแล้วในตอนต้น

เนื่องจากองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบในกระบวนการสื่อสารมีอิทธิพลต่อกันและกัน และส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการสื่อสาร ดังนั้น จึงควรพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปใช้ในการเสริมสร้างศักยภาพ ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสื่อสาร

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร คือ กระบวนการสื่อสารเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งมีความสัมพันธ์ ต่อกันและกัน กระบวนการสื่อสารของมนุษย์ยังมีองค์ประกอบอื่นซึ่งมีความสำคัญ และมีส่วนในการเสริมสร้างให้เกิดความหมายที่ชัดเจนหรือการรับรู้ความหมายร่วมกันระหว่างคู่สื่อสาร ซึ่งควรนำมาพิจารณาเพื่อให้เห็นปรากฏการณ์การสื่อสารได้ชัดเจน และครบถ้วน

1.4 ขั้นตอนของการสื่อสาร

เกียรตินพษ์ อุดมธนะธีระ (2561) กล่าวว่า กระบวนการสื่อสาร (Communication Process) โดยทั่วไปเริ่มต้นจากผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ทำหน้าที่เก็บรวบรวม แนวความคิดหรือข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เมื่อต้องการส่งข่าวไปยังผู้รับข่าวสาร ก็จะแปลงแนวความคิดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกมาเป็น ตัวอักษร น้ำเสียง สี การเคลื่อนไหว ฯลฯ ซึ่งเรียกว่าข่าวสาร (Message) จะได้รับการใส่รหัส (Encoding) แล้วส่งไปยังผู้รับข่าวสาร (Receivers) ผ่านสื่อกลาง (Media) ในช่องทางการสื่อสาร (Communication Channels) ประเภทต่างๆ หรืออาจจะถูกส่งจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสารโดยตรงก็ได้ ผู้รับข่าวสาร เมื่อได้รับข่าวสารแล้วจะถอดรหัส (Decoding) ตามความเข้าใจและประสบการณ์ในอดีต หรือสภาพแวดล้อมในขณะนั้น และมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปยังผู้ส่งข่าวสารซึ่งอยู่ในรูปของความรู้ ความเข้าใจ การตอบรับ การปฏิเสธหรือการนิ่งเงียบก็เป็นได้ ทั้งนี้ข่าวสารที่ถูกส่งจากผู้ส่งข่าวสารอาจจะไม่ถึงผู้รับข่าวสารทั้งหมดก็เป็นได้ หรือข่าวสารอาจถูกบิดเบือนไปเพราะในกระบวนการสื่อสาร ย่อมมีโอกาสเกิดสิ่งรบกวน หรือตัวแทรกแซง (Noise or Interferes) ได้ ทุกขั้นตอนของการสื่อสาร

1. ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ทำหน้าที่เก็บรวบรวม แนวความคิดหรือข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เมื่อต้องการส่งข่าวไปยังผู้รับข่าวสาร เป็นผู้จัดเตรียมข่าวสารสำหรับส่งไปยังผู้รับ
2. ข่าวสาร (Message) เป็นสิ่งหรือเรื่องราวที่เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ ที่จะใช้ส่ง-รับ โดยผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร อาจจะเป็นคำพูด (Verbal) หรือไม่ใช่คำพูดก็ได้ (Nonverbal)
3. การเข้ารหัส (Encoding) เป็นการทำให้ข่าวสารให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถส่งได้
4. ช่องทางการสื่อสาร (Communication) เป็นสื่อหรือเครื่องมือที่ให้นำข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ ทางกาย ทางใจ ทางการได้ยิน การดม และการลิ้มรส ทั้งเป็นทางการ (Formal Communication Channels) และไม่เป็นทางการ (Informal Communication Channels)
5. ผู้รับสาร (Receiver) เป็นคนหรือสถาบันที่ทำหน้าที่รับข่าวสาร จะเป็นผู้ทำให้กระบวนการส่งข่าวอย่างสมบูรณ์
6. ถอดรหัส (Decoding) เป็นวิธีการเปลี่ยนแปลงข่าวสารให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้หรือมีการเปลี่ยนแปลงสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ให้เป็นรูปข่าวสาร หรือเรียกว่าเป็น “กระบวนการแปลความหมายของข่าวสาร” ที่จะทำให้รับข่าวสารถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่ง
7. การแสดงพฤติกรรม (Behavior) แสดงถึงการรับรู้ข่าวสารจะมีการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เช่น ไม่ชอบ ชอบ เป็นต้น และจะทำให้เกิดการตอบสนองต่อข่าวสารนั้นๆ

8. ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นการตอบสนองของผู้รับข่าวสารไปยังผู้ส่งข่าวสาร โดยจะตอบสนองเป็นข้อมูลย้อนกลับทางบวก (Positive) และข้อมูลย้อนกลับทางลบ (Negative) ก็ได้ขึ้นอยู่กับข่าวสารที่ถอดรหัส

อารมณ ฉนวนจิตร (2556: น. 132) สรุปได้ว่า “การติดต่อสื่อสารจะโดยวิธีทางตรง เช่น การพูด การอธิบาย การสนทนา หรือการติดต่อโดยใช้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น วิทยุ โทรศัพท์ อีเมล เป็นต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 4 ส่วน คือ”

1. ผู้ส่ง คือ ผู้ทำหน้าที่กระจายข้อมูล เริ่มต้นในการสื่อสาร เช่น ครูถ่ายทอดเนื้อหาวิชาของบทเรียนแก่นักเรียน

2. สาร คือ ข้อมูล ข้อความ เนื้อหาสาระ ข้อเท็จจริง ที่จะถูกส่งไปยังผู้รับ

3. สื่อ คือ ตัวกลางที่จะช่วยนำสารไปยังผู้รับ สื่ออาจสรุปได้ว่าเป็นช่องทางในการนำข้อมูลจากผู้ส่งไปยังผู้รับสื่ออาจมีหลายๆ ชนิด เช่น คำพูด หนังสือ ในสมัยโบราณเราใช้ควันไฟส่งข้อความ ปัจจุบันเราใช้แสง ใช้เสียง มาเป็นสัญญาณในการส่งข้อความมากยิ่งขึ้น

4. ผู้รับ คือ ผู้ที่รับข้อมูลจากผู้ส่งโดยผ่านรายการที่เรียกว่าสื่อชนิดต่างๆ ในทางปฏิบัติจริงๆ แล้วจะพบว่าการสื่อสารเพื่อจะให้ได้ดีผล จำเป็นต้องมีการตอบโต้ระหว่างผู้รับและผู้ส่ง การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะทำให้การสื่อสารมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงไม่แปลกว่าบางครั้งผู้ส่งจะกลายเป็นผู้รับ และผู้รับจะเปลี่ยนเป็นผู้ส่งเสียเอง”

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: น. 173-178) ได้เสนอรูปแบบกระบวนการติดต่อสื่อสารว่ามีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ผู้ส่งสาร ข่าวสาร และผู้รับสาร ซึ่งแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อธิบายได้ดังนี้

1. ผู้ส่ง (Sender) หมายถึง ผู้พูด ผู้เขียน ผู้แสดงมีข่าวสาร ความคิดเห็นหรือความจริงที่ต้องการส่งไป ซึ่งเรียกว่า ความคิด (Ideation) ความคิดเห็นนี้สำคัญที่สุดจะเป็นพื้นฐานของข่าวสาร ความคิดเกิดขึ้นตามเหตุผล ความคิดจะลึกซึ้งเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้คิดจะส่งสาร ผู้สมควรคิดเป็นลำดับขั้น คิดให้แจ่มชัดและตีความหมายก่อนจะส่งข่าวสารไปและการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้ส่ง ตัวอย่างเช่น ขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ถือว่าเป็นผู้ส่งสาร หรือขณะที่ผู้นิเทศดำเนินการนิเทศ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู ผู้นิเทศก็ถือว่าเป็นผู้ส่งสารเช่นเดียวกัน

2. ลงรหัส (Encoding) ผู้ส่งพยายามเรียบเรียงความคิดนั้นออกมาเป็นคำพูด สัญลักษณ์ การแสดง การส่งรหัสเป็นสิ่งจำเป็นเพราะข่าวสารจะส่งผ่านไปผู้อื่นได้ด้วยการมีสื่อด้วยเหตุนี้ถ้าผู้ส่งสารสามารถใช้สื่อได้ถูกแบบก็จะง่ายและสะดวกแก่ผู้รับ ตัวอย่างเช่น ขณะที่ผู้นิเทศได้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูผู้รับการนิเทศนั้น ได้เรียบเรียงข้อมูลก่อนที่จะพูดโดยผ่านลำดับความคิดที่ได้รับการกลั่นกรองและพิจารณาข้อมูลมาแล้ว เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจที่ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ข่าวสาร (Message) ข่าวสารที่ใช้เป็นรูปแบบได้ 2 ประเภท คือ

3.1 สื่อที่ใช้วาจา (Verbol Communication) ได้แก่ การใช้คำพูด การเขียน ซึ่งมักง่ายต่อการแปลความหมายถ้าผู้รับผู้ส่งเข้าใจตรงกัน

3.2 สื่อที่ไม่ใช้วาจา (Non- Verbol Communication) เป็นการใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อในการส่งข่าวสาร มีทั้งง่ายและยาก ขึ้นอยู่กับผู้รับและผู้ส่งที่จะแปลความหมายตรงกัน เช่น การพยักหน้าตอบรับ การยิ้ม การโบกมือ เป็นต้น

4. ช่องทางข่าวสาร (Channel) ช่องทางเป็นการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เช่น อากาศสำหรับคำพูด กระดาษสำหรับจดหมาย ซึ่งจะไปพร้อมกับข่าวสารการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องมีช่องทางข่าวสารที่เหมาะสมกับข่าวสารที่ส่งไป การพูดจากันทางโทรศัพท์อาจจะไม่เหมาะสมกับการอธิบายให้เขียนเป็นแผนผังไดอะแกรม (Diagram) ทำให้จำเป็นต้องเลือกช่องทางข่าวสารที่เหมาะสม ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ได้การส่งข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ก็จะมีประโยชน์ เป็นต้น

5. ผู้รับ (Receiver) ผู้รับข่าวสารได้ก็ต้องสอดคล้องกับสื่อ เช่น ถ้าสื่อด้วยคำพูดผู้รับต้องเป็นผู้ฟังที่ดี ฟังแล้วจับใจความได้ ถ้าสื่อด้วยการเขียน ผู้รับต้องอ่านจับใจความและเข้าใจได้ ข้อควรพิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้รับ ได้แก่ วัยของผู้รับ เพศ การศึกษา ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ บริเวณที่อยู่อาศัย ศาสนา เชื้อชาติ และภาษาที่แตกต่างกันไป เป็นต้น

6. การถอดรหัส (Decoding) เป็นกระบวนการตีความหมายของผู้รับและแปลความหมายเป็นข่าวสาร เป็นกระบวนการ เป็นขั้นตอน ขั้นตอนแรกผู้รับต้องเป็นผู้รับรู้ข่าวสารก่อน แล้วจึงตีความ การถอดรหัสสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับการประสบการณ์ของผู้รับ การประเมินของผู้รับ ภาษาท่าทาง และความคาดหวังของผู้รับ เช่น คนมีแนวโน้มที่จะฟังข่าวที่เขาต้องการจะฟังและความสามารถในการที่ผู้รับสามารถถอดรหัสให้เข้ากับผู้ส่งได้ ก็จะทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ

7. เสียง (Noise) หมายถึง สิ่งที่รบกวนที่ทำให้การส่งสารเกิดความเข้าใจผิดและตีความหมายผิดไป เสียงอาจหมายถึง ความไม่ตั้งใจฟัง สื่อที่ขาดประสิทธิภาพ เช่น เสียงวิทยุ ถูกรบกวนด้วยอากาศที่ไม่ดีแต่อย่างไรก็ตาม เสียงมันจะถูกรบกวนในช่วงของการส่งรหัสและถอดรหัส

8. การป้อนกลับ (Feedback) เป็นการตีกลับของกระบวนการติดต่อสื่อสารถึงความรู้สึกของผู้รับสารและผู้รับสารก็กลายเป็นผู้ส่งสาร ซึ่งมีรูปแบบของการป้อนกลับแตกต่างกันไป บางทีก็เป็นการป้อนกลับทางตรงจากผู้รับ บางทีผู้รับไม่แสดงออกแต่ก็มีทางตอนกลับทางอ้อมจัดการผ่านบุคคลอื่น ถ้าไม่มีข้อมูลป้อนกลับ ฝ่ายจัดการจะไม่รู้หรือรู้สายเกินไปที่จะแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้รับการนิเทศนำเสนอข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของตนเองให้ผู้นิเทศฟัง ผู้นิเทศอาจให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา หรือในรูปแบบของการเขียนรายงานผลการนิเทศให้ผู้นิเทศรับทราบ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการสื่อสาร คือ กระบวนการสื่อสาร (Communication Process) โดยทั่วไปเริ่มต้นจากผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ทำหน้าที่เก็บรวบรวมแนวความคิดหรือข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เมื่อต้องการส่งข่าวไปยังผู้รับข่าวสาร เมื่อได้รับข่าวสารแล้วจะถอดรหัส (Decoding) ตามความเข้าใจและประสบการณ์ในอดีต หรือสภาพแวดล้อมในขณะนั้น และมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปยังผู้ส่งข่าวสารซึ่งอยู่ในรูปของความรู้ ความเข้าใจ การตอบรับ การปฏิเสธหรือการนิ่งเงียบก็เป็นได้

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

อำพร วุฒิจูโก (2562) กล่าวว่าให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้นักเรียนสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาที่หลากหลายผ่านการเลือกที่จะสื่อสารด้วยตนเองในโอกาสหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องเพื่อให้สามารถสื่อความหมายถึงผู้ฟังได้ ทั้งนี้ครูคือคนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดได้โดยจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่เหมือนจริงในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

นิภาวรรณ นววัฒน์ (2562) กล่าวว่าให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ควรเริ่มต้นจากการสำรวจหรือรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่แท้จริง (Authentic Data) ซึ่งจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้น สื่อในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องเป็นสื่อที่มีลักษณะคล้ายจริง (Authentic Materials) เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับสถานการณ์จริง

พิทยรัศม์ แยมประยูร (2563) กล่าวว่าให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน สื่อสารได้จริง เน้นความมีปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ภาษาได้สูงสุด ไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างของภาษา เพื่อสื่อความหมายในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้ อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบททางสังคม โดยสอนให้ผู้เรียนคุ้นชินกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษานั้นไปใช้ได้

พิทยรัศม์ แยมประยูร (2563) กล่าวว่าให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้จริง เน้นความมีปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ภาษาได้สูงสุด ไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างของภาษา เพื่อ สื่อความหมายในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้ อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และ บริบททางสังคม โดยสอนให้ผู้เรียนคุ้นชินกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษานั้นไปใช้ได้

ชญาณูช เข้มทอง และวิชา โยชิต (2566) กล่าวว่าให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

จากความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งให้นักเรียนใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ครุมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด โดยจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่เหมือนจริง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้เน้นปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ภาษาในบริบททางสังคม โดยไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างของภาษา เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทต่างๆ และสามารถใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้อย่างคุ้นเคย

2.2 ลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ฌอร์ลีส พันธุ์สะอาด (2562) กล่าวว่าให้ความหมายของลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การถ่ายทอดความรู้ ความคิดความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (ภาษา) ไปยังผู้รับสาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

นิภาวรรณ นวาวัตน์ (2562) กล่าวว่าให้ความหมายของลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ควรเริ่มต้นจากการสำรวจหรือรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่แท้จริง (Authentic Data) ซึ่งจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้น สื่อในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องเป็นสื่อที่มีลักษณะคล้ายจริง (Authentic Materials) เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับสถานการณ์จริง

พิทยรัศมี แยมประยูร (2563) กล่าวว่าให้ความหมายของลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียน แต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ และสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ฉะนั้น ผู้สอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้จริง

2.3 หลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ละออ วัชราคม (2561) กล่าวว่าให้ความหมายของลักษณะของหลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ตามที่มณีนุช มานะรัชศักดิ์ (2565) ให้ความหมายของลักษณะของหลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า แบบหรือแผนหรือโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของรูปแบบที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ตามบริบทที่ผู้สอนจะนำไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังที่เกวลิน หวังมิตตากุล (2565) กล่าวว่า ลักษณะของหลักการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีแนวคิด และนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษามากมาย ดังนั้นผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจกับแนวคิด และนวัตกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เหล่านั้น เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาเป็น แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จา

3. แผนการจัดการเรียนรู้

3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

กลัณญ เพชรภรณ์ (2564) ได้อธิบายเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เปรียบเสมือนแผนที่นำทางสำหรับผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละครั้งว่าจะสอนเนื้อหาอะไร มีจุดประสงค์เพื่ออะไร จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่อใดในการเรียนรู้ และใช้วิธีการวัดผลประเมินผลอย่างไรเพื่อที่จะให้การจัดการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานของหลักสูตร นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้อย่างยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ไวล่วงหน้าให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา

เพื่อให้สามารถวางแผนและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560: น. 156) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบทเพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วัชรพล วิบูลยศรีน (2561: น. 243) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย(แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่นๆ)

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนของครู ภายใต้กรอบเนื้อหาสาระที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนโดยการกำหนดจุดประสงค์ วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย วิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้กับผู้สอนเพื่อให้ผู้สอนได้ทำการสอนด้วยความมั่นใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนจัดกิจกรรมได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและเป็นการสร้างแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอนและตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติการสอน เพราะเป็นการวางแผนทางการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังที่ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: น. 204-205) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้วการสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมายและมีทิศทางในการสอน มีข้อเสนอแนะอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะและเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาสาระที่จะสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลาสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้นดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อมเป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุคือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

นอกจากที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ยังมีความสำคัญต่อผู้สอน คือ

1. ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้า ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลักจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (2558: น. 347-348) ได้อธิบายเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าโดยแผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้มาผสมผสานหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดประเมินผล

3. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะทำการปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในด้านวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสในการศึกษาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษาได้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจุดหมายปลายทางของหลักสูตร ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตรตั้งเป้าหมายไว้

3.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

นาคยา ปิณฑานนท์ (2545 : 172-173) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีดังนี้

1. มีการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำตารางวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา หรือวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำกำหนดการสอนหรือโครงการสอน

2. มีการวิเคราะห์ผู้เรียน โดยการจัดกลุ่มผู้เรียนตามความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด แล้วนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. มีการกำหนดเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศักยภาพของผู้เรียน และความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งการบูรณาการระหว่างวิชา

4. มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน มีการบูรณาการ เน้นการคิด (ทักษะการคิด ลักษณะการคิด และกระบวนการคิด การฝึกทักษะ การปฏิบัติจริง และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

5. มีการกำหนดสื่อ /นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนรู้ วัสดุและความสามารถของผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก จัดหาและจัดทำสื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6. มีการกำหนดการวัดผลและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดผลตามสภาพจริง ให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

7. มืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เน้นคุณธรรม จริยธรรม และมีการบูรณาการตามความเหมาะสม

8. มีความสมบูรณ์ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติ

รุจิร ภูสาระ (2545: น. 159) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ ดังนี้

1. ผู้สอนต้องการที่จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง
2. ผู้สอนต้องการที่จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะทำให้

นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

3. ผู้สอนจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ผู้สอนต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์ชนิดใดที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์
5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ตามที่คาดหวังไว้

นาคยา ปิณฑานนท์ (2545: น. 172-173) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องประกอบไปด้วย

1. เจตคติที่ดี ผู้สอนควรมีความรู้สึกที่ดีต่อการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ หากผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จะทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง ผู้สอนไม่ควรมองว่าการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นความยุ่งยาก เป็นการสร้างภาระงาน เพราะแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร สถานศึกษา และต่อสังคม ที่จะทำให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

2. นักคิด นักวางแผนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นการประมวลการสอน แนวการสอน กำหนดการสอน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสะท้อนถึงความเป็นนักวางแผนและความคิดสร้างสรรค์ของผู้สอนได้

3. เครื่องมือสื่อสาร แผนการจัดการเรียนรู้จะเปรียบเสมือนการประมวลการสอนที่ใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารความเข้าใจสำหรับตัวผู้สอน ผู้บริหาร พ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน ให้ได้ทราบว่าโรงเรียนมีการจัดการศึกษาในรูปแบบใดและผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างไร

4. เฉพาะเจาะจง ครอบคลุม พอเพียง ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรต้องระบุสิ่งที่จัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ครอบคลุมและพอเพียงที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการกำหนดจุดประสงค์ที่กว้างมากเกินไปหรือน้อยจนเกินไป และต้องกำหนดจุดประสงค์ที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียน

5. ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ต้องเตรียมการไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอนจริงๆ การกำหนดข้อมูลใดๆ ไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แล้วควรมีความยืดหยุ่นที่สามารถปรับเปลี่ยนและแก้ปัญหาได้ ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้แล้วไม่สามารถดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้นั้นได้ ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี สามารถตอบคำถามได้ว่าต้องการที่จะให้นักเรียน มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรมีการพัฒนาผู้เรียนอย่างไร ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ชนิดใด และจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ตามที่คาดหวังไว้ ควรมีลักษณะที่ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดี สะท้อนให้ผู้สอนเป็นนักคิด นักวางแผน เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดี มีความเฉพาะเจาะจง ครอบคลุม สามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ตลอดจนต้องมีความชัดเจนและผู้สอนทุกคนสามารถแปลความได้ตรงกันและมีการนำไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2551: น. 63) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียง แบบตาราง หรือทั้งแบบความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด เรื่องอะไร และใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบไปด้วย

1. สาระการเรียนรู้
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้
7. สาระการเรียนรู้เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อนวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล

- 10.1 วิธีการวัดและประเมินผล
- 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
- 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
- 11. เอกสารประกอบการเรียนรู้
- 12. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ จะประกอบด้วย บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนต้องใช้บันทึกปัญหา แนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะและข้อมูลจากการสังเกตที่พบจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้ เพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนจำพวกใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นๆ

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่ควรตระหนักถึงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเขียนให้เป็นไปตามลำดับขององค์ประกอบและหากขาดองค์ประกอบใดไปก็อาจจะทำให้แผนการจัดการเรียนรู้นั้นสมบูรณ์ ได้เมื่อพิจารณาแล้วการศึกษา วิเคราะห์ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปจะมี 7 องค์ประกอบดังนี้

1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะความคิรวบยอดหรือ Concept ของการจัดการเรียนการสอน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการเขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกพฤติกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ แล้วบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด และมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย
3. สาระการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะที่เป็นประเด็นสำคัญสั้นๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการระบุวิธีสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงเทคนิคการในการเรียนการสอนที่หลากหลาย เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการในทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตรงตามเป้าหมายของตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมงอย่างชัดเจน
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะมีการกำหนดสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนทั้งใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะ การเรียนรู้เอกสารเพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสมและบอกแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ ที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

6. การวัดและประเมินผล ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของการวัดและประเมินผล โดยทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับหลักฐานการเรียนรู้ ร่องรอยการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล และเครื่องมือในการวัดประเมินผล

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังสอน

3.5 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553: น. 230; กุณิสรา จิตรชญาวนิช, 2562: น.188)

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

6. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเริ่มจากการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วนำมาวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น คำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้ตัวชี้วัดแบบรายปี/รายภาค แล้วนำมากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพ บริบทและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน หลังจากนั้นจึงจะนำตัวชี้วัดแบบชั้นปีและสาระการเรียนรู้แบบรายปีมาพิจารณา

จัดทำคำอธิบายรายวิชา แล้วจึงจะกำหนดให้เป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3.6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.6.1 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการประเมินพฤติกรรม ประเมินผลงานหรือแบบทดสอบที่ได้มาจากการทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้มาจากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังเรียนรวมถึงการวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการศึกษา (E1/E2)

การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้ นิยามค่าประสิทธิภาพของ (ซึ่งไม่ใช่ค่าสถิติ) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สามารถหาประสิทธิภาพของสื่อ(E1/E2) ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยรายละเอียดดังนี้ ขวลิติ ชูกำแพง (2553: น.131-132)

เผชิญ กิจระการ (2545: น. 44-51) ได้กล่าวว่า มีครูผู้สอนจำนวนมากที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยที่ไม่มีหลักการหรือทฤษฎีที่ถูกต้องทำให้การใช้แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนเหล่านั้นมีค่าเท่ากับการนำเอาเครื่องมือมาประกอบการสอน โดยที่ไม่ทราบว่าแผนการจัดการเรียนรู้จะเข้ามามีบทบาทหรือมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด และการที่จะสร้างหลักการหรือทฤษฎีในการเลือกแผนการจัดการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับการเรียนการสอนในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สามารถจำแนกและบูรณาการได้
2. คุณสมบัตินิเทศของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้
3. รูปแบบของการสื่อความหมายที่จะช่วยในการคิดวิเคราะห์และจัดการกับปัญหาการสื่อความหมายของมนุษย์

สรุปได้ว่า ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การประเมินพฤติกรรม ประเมินผลงานหรือแบบทดสอบที่ได้มาจากการทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สามารถจำแนกและบูรณาการได้

3.6.2 จุดมุ่งหมายในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 216-217) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) เพื่อสนับสนุนการสอนของผู้สอน การใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสอนของครูเป็นสิ่งที่รู้จักมานาน และครูก็มีบทบาทมากในการทำให้แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อมีประสิทธิภาพ เช่น ครูแนะนำเสนอเรื่องราวในภาพยนตร์ก่อนจะฉาย ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลจากภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้น

2) เพื่อฝึกทักษะหรือฝึกปฏิบัติแก่ผู้เรียนให้มีรูปแบบและลักษณะการถ่ายทอดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและปฏิบัติได้ เช่น การเรียนในห้องปฏิบัติการ บทเรียนโปรแกรม เทปเสียง (เพื่อช่วยในการฝึกออกเสียงด้านภาษา)

3) เพื่อช่วยการเรียนการสอนแบบสืบค้น แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อที่ช่วยในการเรียนแบบค้นพบหรือสืบค้น (Inquiry Approach) เช่น การใช้ภาพยนตร์ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ กายภาพ หรือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสื่อภาพและเสียงในการสอนวิชาสังคมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามและสืบค้นหาคำตอบเอง

4) เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีความสัมพันธ์ต่อกันมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้สอนจะทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการการสอนมากกว่าการที่จะเป็นผู้บอกความรู้ และสื่อการสอนจะช่วยให้ผู้สอนมีเวลาเพิ่มมากขึ้น ในการที่จะใช้แก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน อย่างไรก็ตามในสภาพการเรียนการสอนก็คงไม่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนแทนที่สอนทั้งหมด

5) เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนแบบรายบุคคล การจัดการเรียนการสอนแบบรายบุคคลนั้น เป็นการสอนที่ออกแบบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามความสนใจ ตามความสามารถ และตามประสบการณ์ของตนเอง แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนประเภทนี้ได้รับการพัฒนาเป็นอย่างมากแต่แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนเกือบทั้งหมดก็สามารถนำมาผสมผสานและใช้เป็นสื่อการสอนแบบรายบุคคลได้

6) เพื่อการศึกษาพิเศษ แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนแบบรายบุคคลดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถนำมาใช้เป็นกรณีพิเศษให้กับผู้เรียนที่เรียนอยู่ในกลุ่มใหญ่ได้ เช่น เด็กนักเรียนที่พิการและต้องการการสอนอย่างเป็นพิเศษ ต่างจากนักเรียนในห้องเดียวกันหรือนักเรียนที่มีสติปัญญาอ่อนช้าเรียนรู้อาจต้องการเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของตนเองและนักเรียนที่พิการในด้านการฟังเสียงก็อาจต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยให้เรียนได้เท่าเทียมกับผู้อื่น เช่น ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อด้านภาพเข้ามาแทนที่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อประเภทเสียง มีครูผู้สอนได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย เช่น สื่อการเรียนรู้พื้นฐาน ได้แก่ การใช้รูปภาพ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนสำเร็จรูป การสร้างชุดฝึกทักษะต่างๆ เป็นต้น เมื่อแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาได้รับการผลิตขึ้นมาแล้วก็จะต้องมีการทดสอบ

เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษานั้นก่อนที่จะนำไปใช้ในการประกอบการเรียนการสอน หากใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพมาก่อนนอกจากจะไม่มีเชื่อมั่นในประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งหมายถึงคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยืนยันได้ในเชิงปริมาณหรือตัวเลขแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงให้แก่ผู้เรียนในด้านของคุณธรรมและจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมอีกด้วย

3.6.3 แนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงถึงแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: น.230) และ กุสิสรา จิตรชญาวนิช (2562: น. 188) กล่าวถึงแนวคิดในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้น ต้องกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการเรียนการสอนให้ได้อย่างชัดเจนและสามารถวัดได้
- 2) เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้น จะต้องผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ ของการจัดการเรียนการสอน
- 3) แบบฝึกหัดและแบบทดสอบจะต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาให้ตรงตามจุดประสงค์ของการตัดสินใจที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบนั้นควรมีการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม
- 4) จำนวนแบบฝึกหัดจะต้องสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์และควรต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและ ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนของวัตถุประสงค์

การคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้นี้ เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นแบบตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้ ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นองค์รวมของประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูก (Do the Things Right) นั้นหมายถึงการเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการของการเรียนรู้ด้วย CAI และมีประสิทธิผล (Fictiveness) ในความหมายของการทำสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น (Get the Right Things Done) นั้นหมายถึง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพ ซึ่งมักนิยมเรียกรวมกันเป็นที่เข้าใจกันว่า “ประสิทธิภาพ” ของแผนการจัดการเรียนรู้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

พระครูวิศิษฐ์ธรรมโมทย์, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก และประมวล ริม (2564) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า 1) การศึกษาระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จำแนกตามชั้นและอายุ พบว่า ผลเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามตามระดับชั้น ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน (ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจำแนกตามอายุ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาภัสรา สังขวาสิ (2564) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มินตรา ธงภักดี, และชวนพิศ รักษาพวก (2566) การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจจิมา ไชยชิต (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำได้เฉลี่ย

1.25 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 1.12 และเมื่อทำการทดสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เฉลี่ย 4.05 คะแนนคิดเป็น ร้อยละ 81.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ทั้งนี้ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสอง ครั้งเฉลี่ย 2.80 แสดงว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำที่ดีขึ้น และ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ E1/ E2 ร้อยละ 80/ 80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้แสดงให้เห็นว่า ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ E1/ E2 ร้อยละ 80/ 80 กล่าวคือ อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบ ท้ายบทเรียน และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่า 80.00 / 81.00 ซึ่งหมายถึง แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่ สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

นันทวรรณ หงส์ทอง (2566) ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังการพูด ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) โดยใช้เพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัด การเรียนรู้ มีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 81.74/85.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 2) คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความ พึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้เพลงและเกม ผลเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านกิจกรรม การเรียนในตัวผู้สอน 4.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.39 และด้านเทคนิควิธีการสอนและสื่อ การสอนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คือ 4.77 และเมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.42 และโดยภาพรวมทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

วิญญู เพ็ญ ห่อทอง (2551) ได้สร้างชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้ชุดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่สร้างขึ้นนั้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนอยู่ ในระดับพอใจอย่างยิ่งซึ่งส่งผลให้ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีอิสระในการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา การนำเสนองานและการแสดง บทบาทสมมติด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความสัมพันธ์อันดีจึงทำให้ ผู้เรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนเกิดความรักและภูมิใจในการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวภายใน บ้านเกิดของตน

สรสิน ป้อมสาหร่าย (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบ

ร่วมมือที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือในระดับมาก

คารุณี สุวรรณวารี (2550) วิจัยเรื่องกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน แบ่งเป็นสามกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบ National Test (NT) วิชาภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลสรุปงานวิจัยคือ ความสามารถของนักเรียนทั้งสามกลุ่มเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ และกลวิธีการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง และไม่พบวิธีการหลีกเลี่ยงในกลุ่มนี้

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Aslam, A., & Mazher, A. (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อศึกษากิจกรรมเป็นฐานว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสอนนักเรียนโดยการประดิษฐ์หรือการสร้างสรรค์และกิจกรรมเป็นฐานเป็นตัวช่วยครูผู้สอนในการจัดการนักเรียนตามบริบททางด้านจิตใจและบริบททางด้านร่างกาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์โดยสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 10 คน แบบสังเกตนักเรียนได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 จำนวน 10 คน และแบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนในการใช้กิจกรรมเป็นฐานจำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่าผลส่วนใหญ่เกือบ 88% ที่ครูผู้สอนใช้กิจกรรมเหล่านี้อยู่แล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ นั้นส่งผลที่ดีต่อนักเรียนและรวมถึงครูผู้สอนด้วยและครูผู้สอนยังมีมุมมองที่เปลี่ยนจากวิธีการแปลไวยากรณ์เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเพราะเป็นวิธีที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

Subianto, P. (2020) ได้ศึกษาการดำเนินงานชมรมพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดของนักเรียน การพูดเป็นกระบวนการโต้ตอบในการสร้างความหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การรับ และการประมวลผลข้อมูล รูปแบบและความหมายของคำนี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่เกิดขึ้น รวมถึงตัวผู้เข้าร่วมเอง ประสพการณ์โดยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และจุดประสงค์ในการพูด งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อธิบายการดำเนินงานของชมรมการพูดเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนส่งเสริมความสามารถในการพูดของพวกเขา 2) อธิบายการตอบสนองของนักเรียนเกี่ยวกับชมรมการพูดเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของพวกเขา การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาเชิงคุณภาพ ข้อมูลได้มาจากการสังเกตและสัมภาษณ์ จากผลสรุปได้ว่าการดำเนินการของชมรมที่พูดภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นสามขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อน ในขณะที่ และหลังกิจกรรม โดยที่กิจกรรมก่อนเป็นเวลาเพื่ออุ่นเครื่องให้

นักเรียนทำกิจกรรมต่อไป ส่วนใหญ่ในกิจกรรมก่อนที่ปรึกษาจะใช้เกมหรือการแชทบแบบธรรมดา ในขณะที่กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ปรึกษาจะให้หัวข้อที่น่าสนใจหลายประการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของพวกเขา กิจกรรมหลังใช้ประเมินผลงานของนักเรียน ประการที่สอง ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติเป็นที่สนใจอย่างยิ่ง เพราะในระหว่างกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้หัวข้อและกิจกรรมที่น่าสนใจมาก ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น

Ceilk, H. (2018) แห่งมหาวิทยาลัยสิิร์ต (Siirt University Turkey) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 78 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มที่ 2 เรียนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นทั้งสองกลุ่ม ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานลดลงอย่างมีนัยสำคัญและส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติสูงขึ้น

Hag, K., & Bangash, K. (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยศึกษาผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายจำนวน 50 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มที่ 2 เรียนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน จากนั้นนำผลการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับทดสอบก่อนเรียน ผลการศึกษาพบว่าทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนโดยกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Haq, Z. (2016) แห่งมหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น (Northern University Pakistan) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานในทักษะการฟัง เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานในทักษะการพูด เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานในทักษะการอ่าน เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเป็นฐานในทักษะการเขียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มที่ 2 เรียนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่าทดสอบหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนโดยกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีแบบปกติ

อับดุล กาฟูร มาร์ซูกี (2017) ได้ศึกษาทักษะการพูดของนักเรียนด้วยการใช้การรายงานปากเปล่า โดยมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน มีการใช้เทคนิคการพูดตัวต่อตัว และการให้ เวลาที่เพียงพอใน

การฝึกฝน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียน 35.5% สามารถตอบคำถามที่ได้รับจากนักวิจัย ผ่านการสัมภาษณ์ในการรายงานปากเปล่าผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน มีการประเมิน 3 ครั้ง โดย 13.3% สามารถบรรลุเกณฑ์ขั้นต่ำ รอบที่สองนักเรียนสามารถเข้าร่วมและปฏิบัติตามเกณฑ์รายงานปากเปล่า 51.1% และรอบสุดท้ายที่ 75% ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถอนุมานได้ว่าการประยุกต์ใช้รายงานปากเปล่าสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

Awaludin, K. (2020) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทักษะการสื่อสารและการสร้างทีมผ่านรูปแบบการเรียนรู้แบบ FAN-N-PICK การศึกษาครั้งนี้เป็นรายงานการปฏิบัติในห้องเรียน วิชาที่ศึกษาคือปีที่สามนักเรียนที่มีอายุ 9 ปีของโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้รับเลือกในประเทศมาเลเซีย การรวบรวมข้อมูลเครื่องมือประกอบด้วยแผ่นสังเกตของครูและนักเรียนและการสังเกตแผ่นกิจกรรมและรายงานการสร้างทีม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เชิงคุณภาพวิธี ผลการศึกษาพบว่า การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Fan-N-Pick สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีผลการเรียนดี ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้จึงสามารถ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาและการสร้างทีม

Rahman, M. A. (2019) ศึกษาเกี่ยวกับการรู้หนังสือในบริบทของทักษะการสื่อสารสำหรับการศึกษาคู่มือแห่งศตวรรษที่ 21 ในระดับประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบทบาทของการรู้หนังสือต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียน ทบทวนวรรณกรรมที่ใช้เป็นวิธีการศึกษาวิจัยกับแหล่งตีพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร หรือข้อมูลในหนังสือพิมพ์ ความเชี่ยวชาญในการอ่านออกเขียนได้แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของแต่ละคนรายบุคคล ดังนั้นการรู้หนังสือจึงถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้เพื่อให้ได้มาและสื่อสารข้อมูล ความเชี่ยวชาญในการรู้หนังสือแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในการแต่ละคน ดังนั้นการรู้หนังสือจึงถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้รับและสื่อสารข้อมูล ความเชี่ยวชาญในการอ่านออกเขียนได้ของแต่ละคนการแสดงเดี่ยว ดังนั้นการรู้หนังสือจึงถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้รับและสื่อสารข้อมูล

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และเมื่อมีการใช้แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบหน้าที่ของแต่ละคนได้ มีความกระตือรือร้นมากขึ้น และทำให้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น ก่อนการใช้แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ (English Club Activities) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. ระเบียบวิธีวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม การพัฒนาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังทดลอง (The One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O_1	X	O_2

ภาพ 2 แสดงการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังทดลอง

O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

X หมายถึง การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

O_2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกได้ 2 ประเภทคือเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 แผน ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรม Basic Steps of Teaching (BST)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรม Pictionary

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรม Word Jumble Race

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 กิจกรรม Blooket

2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเกณฑ์การประเมินการพูดทั้ง 5 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) และการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategy)

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษา ตำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 สร้างและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดค่าความเหมาะสมไว้ 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ในการพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความเหมาะสมในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ควรปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจในการร่วมกิจกรรม และมีความสนุกสนานในการเรียนรู้ ส่งผลให้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ศึกษาเอกสารที่ทำแบบทดสอบในหนังสือภาษาอังกฤษฟัง-พูด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การพัฒนาแบบทดสอบ ภาษาอังกฤษแนวการสร้างข้อสอบ เทคนิควิธีสร้างข้อสอบ และการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยการกำหนดสถานการณ์ นักเรียนจับคู่เลือกหัวข้อในการสนทนาโต้ตอบ โดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์ต่างๆ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบถึงความเหมาะสม ด้านคุณภาพเนื้อหาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาพิจารณา แก้ไขและปรับปรุง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence)

2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทดลองกับนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นเดียวกัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย(p)และหาค่าอำนาจจำแนก(r) ในแบบทดสอบเป็นรายข้อ

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูด ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ความคล่องแคล่ว (Fluency)

3.1.2 ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)

3.1.3 ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)

3.1.4 คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)

โดยประเมินแต่ละองค์ประกอบ 5 ระดับ

5 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 นำเกณฑ์ที่สร้างเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโททำการตรวจความถูกต้อง และแก้ไขปรับปรุงการให้คะแนน โดยมีผู้ให้คะแนน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่าน

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1,3/2 โรงเรียนอนุบาล กำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนการสอน อธิบายการจัดการเรียนการสอน การสอบ การวัดและประเมินผล

3. ทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(ก่อนเรียน)ของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่าน เป็นผู้ให้คะแนนในการทดสอบ

4. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมายตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

5. ทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(หลังเรียน) โดยใช้แบบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยผู้วิจัย อาจารย์ที่สอนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ท่านและอาจารย์ชาวต่างประเทศ 1 ท่าน เป็นผู้ให้คะแนน

6. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการ วิเคราะห์ดังนี้

7.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังการทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการทดสอบ ค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (T-test for Dependent Samples)

7.2 วิเคราะห์ผลการศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนตามแนวคิดของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็น อิสระจากกัน (T-test for Dependent Samples)

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นชื่อที่เรียกอย่างย่อๆ ของคำว่าตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างผลรวมของข้อมูลทั้งหมดต่อจำนวนข้อมูลนั้นๆ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552: น. 214) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n = จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงการกระจายของข้อมูลนั้นๆ ปกรณ์ ประจัญบาน (2552: น. 228) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ = ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ = กำลังสองของคะแนนรวม
 n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติทดสอบสมมติฐาน

2.1 ค่า t-test dependent เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ (English Club Activities) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ (English Club Activities) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, \quad df = n - 1$$

เมื่อ D = ผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
 n = จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด 3) เกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 ชุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 กับคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	t	Sig. (2-tailed)
หลังเรียน	60	18	17.88	2.40	83.78	15.004	.000**

*p < .05

จากตาราง 1 พบว่า ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.88 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.40 คิดเป็นร้อยละ 83.78 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน เรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 2 แสดงผลเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน เรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เกณฑ์การประเมิน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	3.54	0.83	4.49	0.67	10.104	.000**
ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	3.56	0.93	4.51	0.62	8.525	.000**
ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	3.51	0.88	4.39	0.66	8.592	.000**
คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)	3.54	0.86	4.47	0.65	8.592	.000**

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X}$ =4.51 S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X}$ =4.49 S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X}$ =4.47 S.D. = 0.65) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X}$ = 4.39

S.D. = 0.66) เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 แสดงว่าคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนจากเกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านมีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกัน โดยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงการเกาะกลุ่มระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง 3 การวิเคราะห์แสดงผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Back to School กิจกรรม Basic Steps of Teaching (BST)	4.27	0.70	มาก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 My Family (กิจกรรม Pictionary)	4.13	0.64	มาก
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 At Home (กิจกรรม Word Jumble Race)	4.07	0.46	มาก
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Happy Birthday! (กิจกรรม Blooket)	4.40	0.63	มาก
เฉลี่ย	4.26	0.59	มาก

จากตาราง 3 พบว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชรที่มีกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่นำมาใช้ประกอบการสอน มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีการพัฒนาเกี่ยวกับการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ครูนำมาประกอบการสอนว่า มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน มีขั้นตอนการทำกิจกรรมที่เข้าใจง่าย และช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้ดีขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร สรุปผลการศึกษาตามลำดับไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการสื่อสารโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวนทั้งหมด 218 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียนที่ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 แผน

2. แบบทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร พบว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าด้านความเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านคุณภาพของการสื่อสาร และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้านทั้ง 5 ด้าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชรสามารถอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. จากการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ เท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มี คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X}$ = 4.51 S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X}$ = 4.49 S.D. = 0.67) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X}$ = 4.47 S.D. = 0.65) และ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X}$ = 4.39 S.D. = 0.66) เมื่อเปรียบเทียบ ทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 แสดงว่าคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี คำภาชี, และสุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2564) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง ผู้เรียนจะมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ช่วยในการ ฝึกพูดอย่างเป็นธรรมชาติ และให้โอกาสในการแสดงออก เนื่องจากเป็นกิจกรรมการละครอย่างหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสามารถใช้บุคลิกภาพของตนเอง ในการ

เรียนภาษาด้วยการเลียนแบบ และแสดงท่าทางตามจินตนาการ รวมทั้งความจำ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันอย่างมีความหมาย ความเข้าใจ มากกว่าจะเน้นด้านไวยากรณ์ และยังเป็นการจัดสถานการณ์ให้ผู้แสดงมีโอกาสแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติดังผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับวิจัยของมานิตา สิทธิพร, และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.17 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. จากการเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณาราย ด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด คือ ด้านความเข้าใจง่าย รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านคุณภาพของการสื่อสารและด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปริมาณการสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่า .000 แสดงว่าคะแนนหลังสอบ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญยุพา คำแก้ว (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่า ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเมื่อได้ทำกิจกรรมที่สร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุมนัฏฐา ธีรภักสิริ (2559) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับเกมทางภาษามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ไฮเมส (Hymes, 1979) ที่กล่าวว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นส่วนสำคัญของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการศึกษาของผู้วิจัยแสดงให้เห็นว่าพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มในขณะที่การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Keith, 1987) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ว่า

ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคมมีเพื่อนร่วมกลุ่มซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริงในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะเมื่อเป็นการตอบคำถามรายบุคคล แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น การเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประโยชน์หลายประการ ในการพัฒนาผู้เรียนนั้นคือช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของผู้เรียน พัฒนาความคิดของผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกัน ฝึกให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้น ส่งเสริมทักษะทางสังคม ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การจัดกิจกรรมนี้ครูจะต้องใช้ภาษาอังกฤษทุกๆ ครั้งเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการโต้ตอบภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการส่งเสริม ให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษและถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้สู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารระยะยาวและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างยั่งยืน
3. การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายนั้น ครูจำเป็นต้องอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการที่ชัดเจน โดยมีการยกตัวอย่าง การสาธิตและถามตอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ
4. การจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้นักเรียนพูด และใช้ภาษาในการสื่อสารได้และ เมื่อทำกิจกรรมครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากจะเกิดการหยุดกลางคัน ทำให้นักเรียนไม่กล้าพูดและขาดความมั่นใจ
5. จัดกลุ่มนักเรียนให้ละกันโดยพิจารณาด้านต่างๆ เช่น ความสามารถ บุคลิกภาพ เพศ สุขภาพ เป็นต้น เพื่อให้การทำกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น ทุกคนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมตามศักยภาพของตนอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในการเขียนและอ่าน
2. ควรใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาให้มีขนาดเล็กลง และ ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน
3. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมเพื่อเปรียบเทียบผลของโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมว่ามีผลการศึกษาแตกต่างกันหรือไม่
4. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถทักษะด้านการสื่อสาร โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น เพื่อดูพัฒนาการในด้านที่หลากหลายขึ้น
5. ควรมีวิทยากรต่างชาติ (เจ้าของภาษา) เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรงและจัดกิจกรรมการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในลักษณะนี้อย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). *การจัดค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครู*. สืบค้น 5 เมษายน 2553, จาก <https://www.moe.go.th>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยัญ เพชรภรณ์. (2563). *การออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้*. สืบค้น 5 เมษายน 2553, จาก http://www.eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/file.php/3/_8_63.pdf.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2551). *ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2561). *Lean ความสูญเสีย 8 ประการ (8 Wastes DOWNTIME)*. สืบค้น 4 ตุลาคม 2563, จาก <https://www.iok2u.com>.
- กุลิสรา จิตรขณาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ครูอัปเดตทอทคอม. (2561). *นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา*. สืบค้น 25 เมษายน 2561, จาก <https://kruupdate.com>
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). *หลักกิจกรรมพื้นฐานการทำงานอาชีพสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวลิต ชูภาพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐฉิ สกุนี. (2560). *การพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารุณี สุวรรณวารี. (2550). *กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีศักดิ์ ชูมา (2559). *แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร (สารนิพนธ์ปริญญาโท)*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขต นครสวรรค์.

- ทรงธรรม ชีระกุล, วันวิสาข์แก้วสมบุญ, เสาวนีย์ แสงสีดา, วารุณี ทิพโอสถ, ศศิธร ดีใหญ่, และโสภิน วัฒนเมธาวี. (2558). *แนวคิดและแนวทางจากประสบการณ์ในการทำวิจัยสถาบัน*. สงขลา: หน่วยวิจัยสถาบันบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ณภัทร ธนเดชาภัทร์. (2554). *ความสำคัญของการสื่อสาร*. สืบค้น 18 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://www.l3nr.org/posts/151118>
- นันทินต์ บุตรปาละ. (2563). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 14(1), 104.
- นันทวรรณ หงส์ทอง. (2566). การพัฒนาทักษะการฟังการพูด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์ วิทยาการ) โดยใช้เพลงและเกม. *วารสาร มจร วิชาการล้ำนา*, 12(1), 85-94.
- ปิยวรรณ ประสันตสุข. (2556). *การนำภูมิปัญญาไทยกลับสู่การศึกษา.กระทรวงศึกษาธิการ*. สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2555, จาก <http://www.myfirstbrain.com>.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553). *การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E1/E2. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 5(11), 44-51.
- พระครูวิศิษฐ์ธรรมโมทัย, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เดชโก, และประมวล ริม (2564). การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียน มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารนิสิตวัง*, 23(1), 1-11.
- พลอยไพลิน ทองหยอด, และสุรภา ไถ่บ้านกวย. (2562). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพนักงานบริการภายในศูนย์การค้าขนาดใหญ่ในเขตปทุมวัน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พีรพัฒน์ อติโต (2562, น. 5). *วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตร ภาษาอังกฤษธุรกิจ (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ไพโรจน์ วิไลสุข. (2561). *การสื่อสารระหว่างพนักงานขายและลูกค้าในบริษัทธุรกิจเครื่องสำอาง (รายงานการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ภาทิพย์ ตรีสกุล, วิภาณี แม้นอินทร์, และเรวดี ไวยวาสนา. (2563). *หลักนิเทศศาสตร์*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- บริติช เคานซิล. (2561). *ยกระดับการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน*. สืบค้น 29 กันยายน 2561, จาก <http://www.myfirstbrain.com>.
- ประภาพิพย์ อินทรชัย. (2560). *เคล็ดลับในการสื่อสารที่ดี*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 11(1), 118-131.

- มานิตา สิทธิไพร, และยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์*, 6(3), 81-92.
- มินตรา ธงภักดี, และชวนพิศ รักษาพวง. (2566). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). สุรินทร์: มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์
- รสริน ป้อมสาหร่าย. (2550). ผลของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- รุจิรี ภูสาระ. (2545). การเขียนแผนการสอน. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2561). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ ห่อทอง. (2551). ชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเรื่อง Uttaradit : The Town of Beauty สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดำนแม่คำมันพิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต).อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ศศิธร ลิจันทรพร. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษา ตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยา. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจจิมา ไชยจิต. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้ แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. สมุทรปราการ: โรงเรียนวัดเสาธงนอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- อาภัสรา สังขวาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิงลิช คลับ แกลเลอรี. (2563). ชมรมภาษาอังกฤษ. สืบค้น 29 เมษายน 2563, จาก <https://www.ds-english.com/englishclub?lang=th>
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). *เรื่องน่ารู้สู่การใช้หลักสูตร*. กรุงเทพฯ: บริษัทอักษรเจริญทัศน์.
- อุเทน สวัสดิ์ทอง. (2555). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสาร*. สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2558, จาก <https://introcommunications.wikispaces.com/>
- Aslam, A., & Mazher. (2015). Enhancing communication skills of ESL primary students through activity based learning. *European Journal of Language Studies*, 2(1), 1-15.
- Novan, B. (2020). *The implementation of English-speaking club in junior highschool to enhance the students' speaking ability*. Indonesia: Universitas Negeri Surabaya.
- Ceilk, H. (2018). The effects of activity-based learning on sixth grade students' achievement and attitudes towards mathematics activities. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 14(1), 1963-1977.
- Festus, O. (2013). Activity -Based learning strategies in the mathematics classrooms. *Journal of Education and Practice*, 4(13), 8-14.
- Haq, Z. (2016). *Development of language skills through activity-based learning at grade-VI in Khyber Pakhtunkhwa* (Ph.D. dissertation) Nowshera Pakistan: Faculty of Arts and Social Sciences Northern University.
- Hag, K., & Bangash. (2017). Development of speaking skills through activity-based learning at elementary level. *Eurasian journal of education research*, 69, 241-252.
- Mahran, M., Ridha, I., & Renny, K. (2023). Speaking activities implemented in an English club: Students' voices. Indonesia: Universitas Islam.
- Rendra, E., Rina, F. (2021). *English club to develop English language skills: A case study of an Elementary School in Indonesia*. Surakarta, Indonesia: Universitas Muhammadiyah Surakarta.

Richards, J., & Rodgers, T. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*.

New York: Cambridge University Press.

Wilbur, S. (1973). *The Process and Effects of Mass Communication*. Edited by Wilbur Schramm and Donald F. Robert.

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ดร.สุชาติดา บุญปัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววรกานต์ บุญศรี รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๒๑๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาภาญจน์ ปัทมดิลก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววรกานต์ บุญศรี

โทร. ๐๘-๙๔๖๐-๔๕๔๑

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณจันทร์โรม ถาวรรุ่งรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวรณกานต์ บุญศรี รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๒๑๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภากาญจน์ ปัทมตติก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวรณกานต์ บุญศรี

โทร. ๐๘-๙๔๖๐-๔๕๔๑

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณกรมน เลชะวัฒนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววรกานต์ บุญศรี รหัสประจำตัว ๖๔๐๔๑๒๑๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุதாகาญจน์ ปัทมติก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววรกานต์ บุญศรี

โทร. ๐๘-๙๔๖๐-๔๕๔๑

**ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนตาม
แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3**

โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ครูผู้สอน นางสาววรกานต์ บุญศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ระดับประเมิน	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
1	วิเคราะห์หลักสูตรได้ครบถ้วนตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้และสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา					
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกัน อย่างเหมาะสม					
3	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้					
5	วัตถุประสงค์สามารถทำให้บรรลุได้					
6	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้					
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่ การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน					
8	สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสม กับเวลาและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง					
9	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด/กิจกรรมการเรียนรู้และวัตถุประสงค์					
10	ประเด็นและเกณฑ์การประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

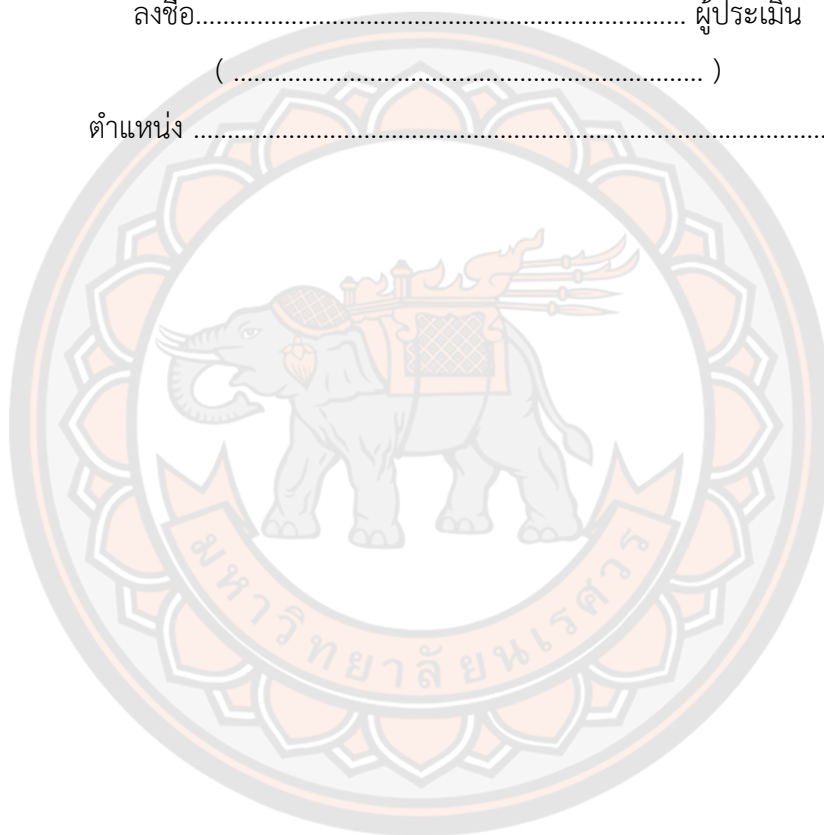
.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

**ภาคผนวก ค แบบประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ
การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น โดยพิจารณาว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือไม่

โปรดแสดงความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 และ -1 เมื่อ

+1 หมายถึง ข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดมีความสอดคล้องกัน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดมีความสอดคล้องกัน

-1 หมายถึง ข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไม่มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 10 ข้อ

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	1. What is your name?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	2. How old are you?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	3. What are your hobbies?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	4. What have you been doing?			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	5. What is your favorite color?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	6. How's it going?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	7. What is your phone number?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	8. When is your birthday?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	9. How many people in your family?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	10. Do you have pets?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	11. Are you okay?			
นักเรียนสามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้	12. Where do you live?			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	13. Where are you from?			
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	14. What is your favorite food?			
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	15. How are things going with you?			

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยการกำหนดสถานการณ์ นักเรียนจับคู่เลือกหัวข้อในการสนทนาได้ตอบโดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์ต่างๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 1 Back to School! (โรงเรียน) Role plays cards Situation 1 Back to School! (โรงเรียน) Student A You are a teacher in the school. There are many place such as: Student B You are a new student. Your first day at school.			
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 2 In my room (ในห้องเรียน)			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน				
		+1	0	-1		
	Situation 2 In my room (ในห้องเรียน) <table><tr><td>Student A You are a teacher teaching English. The students use simple sentences in the classroom. - Good morning – อรุณสวัสดิ์ - How do you do? – เป็นไบบ้าง - See you tomorrow – เจอกันพรุ่งนี้นะ - I have a question for you – ฉันมีคำถามจะถามคุณ - Take out your notebook – เอาสมุดออกมา - Repeat after me... - พูดตามฉัน - Please, open your notebook. – กรุณาเปิดสมุด - Stand up – ยืนขึ้น - Sit down – นั่งลง </td><td>Student B You are a student in classroom. The students use simple sentences in the classroom. - Can I go to the restroom? ขออนุญาตไปห้องน้ำได้ไหมครับ/ ค่ะ? - Can I answer the question? ผม/ ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามได้ไหม ครับ/ ค่ะ? - I have a question. ผม/ ดิฉัน มีคำถามครับ/ ค่ะ </td></tr></table>	Student A You are a teacher teaching English. The students use simple sentences in the classroom. - Good morning – อรุณสวัสดิ์ - How do you do? – เป็นไบบ้าง - See you tomorrow – เจอกันพรุ่งนี้นะ - I have a question for you – ฉันมีคำถามจะถามคุณ - Take out your notebook – เอาสมุดออกมา - Repeat after me... - พูดตามฉัน - Please, open your notebook. – กรุณาเปิดสมุด - Stand up – ยืนขึ้น - Sit down – นั่งลง	Student B You are a student in classroom. The students use simple sentences in the classroom. - Can I go to the restroom? ขออนุญาตไปห้องน้ำได้ไหมครับ/ ค่ะ? - Can I answer the question? ผม/ ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามได้ไหม ครับ/ ค่ะ? - I have a question. ผม/ ดิฉัน มีคำถามครับ/ ค่ะ			
Student A You are a teacher teaching English. The students use simple sentences in the classroom. - Good morning – อรุณสวัสดิ์ - How do you do? – เป็นไบบ้าง - See you tomorrow – เจอกันพรุ่งนี้นะ - I have a question for you – ฉันมีคำถามจะถามคุณ - Take out your notebook – เอาสมุดออกมา - Repeat after me... - พูดตามฉัน - Please, open your notebook. – กรุณาเปิดสมุด - Stand up – ยืนขึ้น - Sit down – นั่งลง	Student B You are a student in classroom. The students use simple sentences in the classroom. - Can I go to the restroom? ขออนุญาตไปห้องน้ำได้ไหมครับ/ ค่ะ? - Can I answer the question? ผม/ ดิฉันขออนุญาตตอบคำถามได้ไหม ครับ/ ค่ะ? - I have a question. ผม/ ดิฉัน มีคำถามครับ/ ค่ะ					
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 3 Family members (สมาชิกในครอบครัว) Situation 3 Family members (สมาชิกในครอบครัว) <table><tr><td>Student A You are a member of the family such as: <u>as</u> : - father พ่อ - mother แม่ - brother พี่ชาย/น้องชาย - sister พี่สาว / น้องสาว - grandfather คุณปู่ / คุณตา - grandmother คุณย่า / คุณยาย </td><td>Student B You are the new neighbor.</td></tr></table>	Student A You are a member of the family such as: <u>as</u> : - father พ่อ - mother แม่ - brother พี่ชาย/น้องชาย - sister พี่สาว / น้องสาว - grandfather คุณปู่ / คุณตา - grandmother คุณย่า / คุณยาย	Student B You are the new neighbor.			
Student A You are a member of the family such as: <u>as</u> : - father พ่อ - mother แม่ - brother พี่ชาย/น้องชาย - sister พี่สาว / น้องสาว - grandfather คุณปู่ / คุณตา - grandmother คุณย่า / คุณยาย	Student B You are the new neighbor.					
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 4 My Family (ครอบครัวของฉัน) Situation 4 My Family (ครอบครัวของฉัน) <table><tr><td>Student A You are a father in the home. He is watching TV in living room. - Situation comedy/sitcoms - Movies - News - Sports - Game shows </td><td>Student B You are son. He is watching TV in living room.</td></tr></table>	Student A You are a father in the home. He is watching TV in living room. - Situation comedy/sitcoms - Movies - News - Sports - Game shows	Student B You are son. He is watching TV in living room.			
Student A You are a father in the home. He is watching TV in living room. - Situation comedy/sitcoms - Movies - News - Sports - Game shows	Student B You are son. He is watching TV in living room.					
นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 5 At Home (บ้าน) Situation 5 At Home (บ้าน) <table><tr><td>Student A You are friend and you are coming to a friend's house. You ask about the rooms in the house such <u>as</u> : - living room - bedroom - bathroom - kitchen - garden </td><td>Student B You are the owner of the house.</td></tr></table>	Student A You are friend and you are coming to a friend's house. You ask about the rooms in the house such <u>as</u> : - living room - bedroom - bathroom - kitchen - garden	Student B You are the owner of the house.			
Student A You are friend and you are coming to a friend's house. You ask about the rooms in the house such <u>as</u> : - living room - bedroom - bathroom - kitchen - garden	Student B You are the owner of the house.					

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน						
		+1	0	-1				
นักเรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 6 bedroom (ห้องนอน) <table><tr><th colspan="2">Situation 6 bedroom (ห้องนอน)</th></tr><tr><td>Student A You are friend and you are coming to a bedroom. You ask about the rooms in the bedroom such as: - What furniture do you have in your bedroom? </td><td>Student B You are the owner of the bedroom.</td></tr></table>	Situation 6 bedroom (ห้องนอน)		Student A You are friend and you are coming to a bedroom. You ask about the rooms in the bedroom such as: - What furniture do you have in your bedroom?	Student B You are the owner of the bedroom.			
Situation 6 bedroom (ห้องนอน)								
Student A You are friend and you are coming to a bedroom. You ask about the rooms in the bedroom such as: - What furniture do you have in your bedroom?	Student B You are the owner of the bedroom.							
นักเรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 7 Happy Birthday! (สุขสันต์วันเกิด) <table><tr><th colspan="2">Situation 7 Happy Birthday! (สุขสันต์วันเกิด)</th></tr><tr><td>Student A You are the owner of the birthday and invite friends to a birthday party. You are the friend of the birthday person. and asked for the number of presents. - How many presents are there? </td><td>Student B You are a friend and bless your friend. - Happy birthday! - There are </td></tr></table>	Situation 7 Happy Birthday! (สุขสันต์วันเกิด)		Student A You are the owner of the birthday and invite friends to a birthday party. You are the friend of the birthday person. and asked for the number of presents. - How many presents are there?	Student B You are a friend and bless your friend. - Happy birthday! - There are			
Situation 7 Happy Birthday! (สุขสันต์วันเกิด)								
Student A You are the owner of the birthday and invite friends to a birthday party. You are the friend of the birthday person. and asked for the number of presents. - How many presents are there?	Student B You are a friend and bless your friend. - Happy birthday! - There are							
นักเรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 8 At the market (ที่ตลาด) <table><tr><th colspan="2">Situation 8 At the market (ที่ตลาด)</th></tr><tr><td>Student A You are going to buy seafood for the party tonight. - What would you like to buy? - How much is this ...? - How much are they altogether? </td><td>Student B - Can I have 1 kilogram of shrimp and 1 kilogram of octopus, please. - It's ... baht. - It's ... baht altogether. </td></tr></table>	Situation 8 At the market (ที่ตลาด)		Student A You are going to buy seafood for the party tonight. - What would you like to buy? - How much is this ...? - How much are they altogether?	Student B - Can I have 1 kilogram of shrimp and 1 kilogram of octopus, please. - It's ... baht. - It's ... baht altogether.			
Situation 8 At the market (ที่ตลาด)								
Student A You are going to buy seafood for the party tonight. - What would you like to buy? - How much is this ...? - How much are they altogether?	Student B - Can I have 1 kilogram of shrimp and 1 kilogram of octopus, please. - It's ... baht. - It's ... baht altogether.							
นักเรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 9 At the airport! (ที่สนามบิน) <table><tr><th colspan="2">Situation 9 At the airport! (ที่สนามบิน)</th></tr><tr><td>Student A - Where are you flying today? - What's your final destination? - How many bags can I check? - Is the flight on time? </td><td>Student B - Here you go - "Yes" if the flight is on time - There's a 20-minute delay. </td></tr></table>	Situation 9 At the airport! (ที่สนามบิน)		Student A - Where are you flying today? - What's your final destination? - How many bags can I check? - Is the flight on time?	Student B - Here you go - "Yes" if the flight is on time - There's a 20-minute delay.			
Situation 9 At the airport! (ที่สนามบิน)								
Student A - Where are you flying today? - What's your final destination? - How many bags can I check? - Is the flight on time?	Student B - Here you go - "Yes" if the flight is on time - There's a 20-minute delay.							

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ผลการประเมิน						
		+1	0	-1				
นักเรียนสามารถ สื่อสารภาษาอังกฤษได้	Situation 10 At the restaurant (ที่ร้านอาหาร) <table><tr><th colspan="2">Situation 10 At the restaurant (ที่ร้านอาหาร)</th></tr><tr><td> Student A - Good evening, sir/madam, welcome to.... Can I help you? - Can we have a table for 4 people please. - Can I have a menu please? - What do you recommend? - </td><td> Student B - This way, please. - I'd like to make a reservation. - I would like to order a cheeseburger. - I would like fried rice, but no shrimp please. - This is delicious. </td></tr></table>	Situation 10 At the restaurant (ที่ร้านอาหาร)		Student A - Good evening, sir/madam, welcome to.... Can I help you? - Can we have a table for 4 people please. - Can I have a menu please? - What do you recommend? -	Student B - This way, please. - I'd like to make a reservation. - I would like to order a cheeseburger. - I would like fried rice, but no shrimp please. - This is delicious.			
Situation 10 At the restaurant (ที่ร้านอาหาร)								
Student A - Good evening, sir/madam, welcome to.... Can I help you? - Can we have a table for 4 people please. - Can I have a menu please? - What do you recommend? -	Student B - This way, please. - I'd like to make a reservation. - I would like to order a cheeseburger. - I would like fried rice, but no shrimp please. - This is delicious.							

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบการสอนตาม
แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฉ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการสอนตามแนวคิดของ
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล	การนำไปใช้
1	0.60	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.87	ตัดทิ้ง	0.34	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
5	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.87	ตัดทิ้ง	0.34	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
7	0.73	ใช้ได้	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.67	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.60	ใช้ได้	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.87	ตัดทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
12	0.87	ตัดทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
13	0.67	ใช้ได้	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.87	ตัดทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
16	0.67	ใช้ได้	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.73	ใช้ได้	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.73	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.73	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.67	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.67	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.60	ใช้ได้	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.47	ใช้ได้	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.87	ตัดทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
25	0.87	ตัดทิ้ง	0.10	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง

ภาคผนวก ข ผลการคัดเลือกแบบทดสอบการสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ข้อที่เลือก	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	การนำไปใช้
1	1	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
2	2	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
3	3	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
4	5	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
5	7	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
6	8	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
7	9	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
8	10	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
9	13	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
10	14	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
11	16	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
12	17	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
13	18	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
14	19	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
15	20	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
16	21	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
17	22	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
18	23	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของโลเวต (Lovett) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88

ภาคผนวก ข ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการสอน
ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ข้อที่เลือก	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	การนำไปใช้
1	1	0.60	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
2	2	0.73	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
3	3	0.60	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
4	5	0.73	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
5	7	0.73	0.37	ใช้ได้	ใช้ได้
6	8	0.67	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
7	9	0.73	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
8	10	0.60	0.53	ใช้ได้	ใช้ได้
9	13	0.67	0.55	ใช้ได้	ใช้ได้
10	14	0.67	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
11	16	0.67	0.33	ใช้ได้	ใช้ได้
12	17	0.73	0.46	ใช้ได้	ใช้ได้
13	18	0.73	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
14	19	0.73	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
15	20	0.67	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้
16	21	0.67	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
17	22	0.60	0.47	ใช้ได้	ใช้ได้
18	23	0.47	0.43	ใช้ได้	ใช้ได้

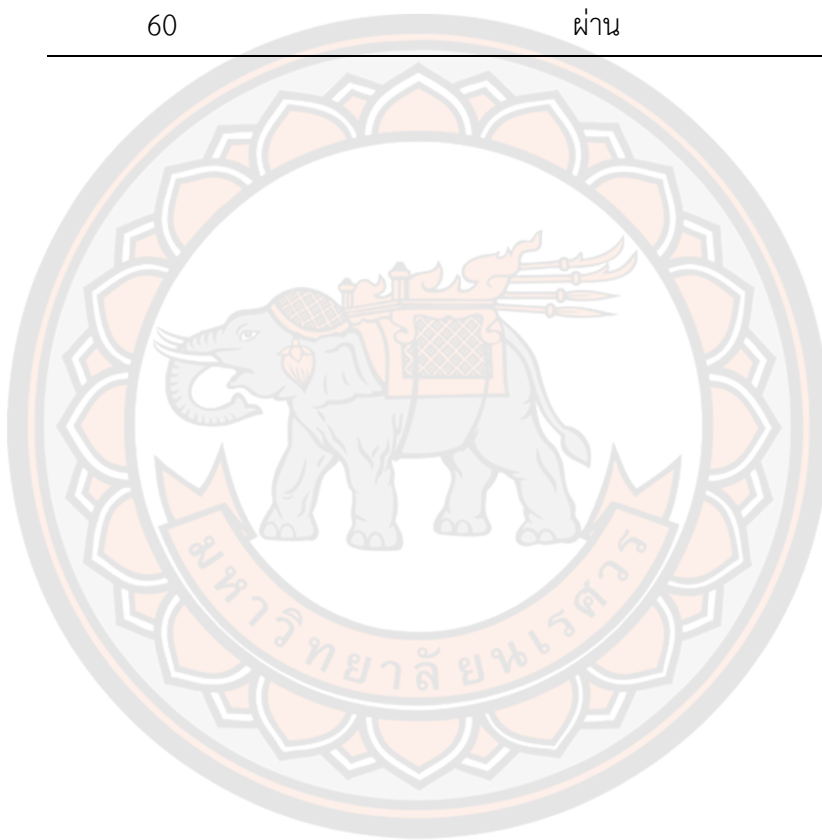
หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีการของโลเวต (Lovett)
ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88

ภาคผนวก ณ ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนรายบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	แปลผลการทดสอบ (เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป)
1	ผ่าน
2	ผ่าน
3	ผ่าน
4	ผ่าน
5	ผ่าน
6	ผ่าน
7	ผ่าน
8	ผ่าน
9	ผ่าน
10	ผ่าน
11	ผ่าน
12	ผ่าน
13	ผ่าน
14	ผ่าน
15	ผ่าน
16	ผ่าน
17	ผ่าน
18	ผ่าน
19	ผ่าน
20	ผ่าน
21	ผ่าน
22	ผ่าน
23	ผ่าน
24	ผ่าน
25	ผ่าน
26	ผ่าน

นักเรียนคนที่	แปลผลการทดสอบ (เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป)
27	ผ่าน
28	ผ่าน
29	ผ่าน
30	ผ่าน
31	ผ่าน
32	ผ่าน
33	ผ่าน
34	ผ่าน
35	ผ่าน
36	ผ่าน
37	ผ่าน
38	ผ่าน
39	ผ่าน
40	ผ่าน
41	ผ่าน
42	ผ่าน
43	ผ่าน
44	ผ่าน
45	ผ่าน
46	ผ่าน
47	ผ่าน
48	ผ่าน
49	ผ่าน
50	ผ่าน
51	ผ่าน
52	ผ่าน
53	ผ่าน
54	ผ่าน

นักเรียนคนที่	แปลผลการทดสอบ (เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป)
55	ผ่าน
56	ผ่าน
57	ผ่าน
58	ผ่าน
59	ผ่าน
60	ผ่าน

**ภาคผนวก ญ แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของ
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง จากจำนวน 8 สถานการณ์ โดยใช้วิธีการจับฉลาก

1. ให้นักเรียนเลือกเพียง 1 สถานการณ์ โดยใช้วิธีการจับฉลาก
2. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวเพื่อซักซ้อมก่อนเริ่มสอบ 5 นาที
3. สนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดในเอกสารของ Student A และ Student B
4. กำหนดเวลาสถานการณ์ละ 3 นาที
5. นักเรียนที่ทำแบบทดสอบแล้วจะถูกแยกออกจากกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันการสอบถาม

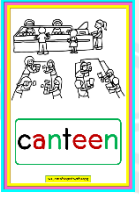
ข้อมูลกัน ซึ่งเป็นการหลอกลำในการทำแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 10 ข้อ

8. What is your name?
9. How old are you?
10. What are your hobbies?
11. Where are you from?
12. What is your favorite color?
13. What is your favorite food?
14. What is your phone number?
15. When is your birthday?
16. How many people in your family?
17. Do you have pets?

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยการกำหนดสถานการณ์ นักเรียนจับคู่เลือกหัวข้อในการสนทนา
โต้ตอบ โดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์ต่างๆ

Role plays cards

Situation 1 Back to School! (โรงเรียน)	
Student A You are a teacher in the school. There are many place such as : playground football field bathroom classroom library canteen first aid room music room art room	Student B You are a new student. Your first day at school.

Situation 2 In my room (ในห้องเรียน)	
Student A You are a teacher teaching English. The students use simple sentences in the classroom. - Good morning – อรุณสวัสดิ์ - How do you do? – เป็นไงบ้าง - See you tomorrow – เจอกันพรุ่งนี้นะ - I have a question for you – ฉันมีคำถามจะถามคุณ - Take out your notebook – เอาสมุดออกมา - Repeat after me... - พูดยตามฉัน - Please, open your notebook. – กรุณาเปิดสมุด - Stand up – ยืนขึ้น - Sit down - นั่งลง	Student B You are a student in classroom. The students use simple sentences in the classroom. - Can I go to the restroom? ขออนุญาตไปห้องน้ำได้ไหมครับ/ ค่ะ? - Can I answer the question? ผม/ ดิฉัน ขออนุญาตตอบคำถามได้ไหม ครับ/ ค่ะ? - I have a question. ผม/ ดิฉัน มีคำถามครับ/ ค่ะ

Situation 3 Family members (สมาชิกในครอบครัว)	
Student A You are a member of the family such as : - father พ่อ - mother แม่ - brother พี่ชาย/น้องชาย - sister พี่สาว / น้องสาว - grandfather คุณปู่ / คุณตา - grandmother คุณย่า / คุณยาย	Student B You are the new neighbor.

Situation 4 My Family (ครอบครัวของฉัน)	
Student A You are a father in the home. He is watching TV in living room. - Situation comedy/sitcoms - Movies - News - Sports - Game shows	Student B You are son. He is watching TV in living room.

Situation 5 At Home (บ้าน)	
Student A You are friend and you are coming to a friend's house. You ask about the rooms in the house such as : - living room - bedroom - bathroom - kitchen - garden	Student B You are the owner of the house.

Situation 6 bedroom (ห้องนอน)	
Student A You are friend and you are coming to a bedroom. You ask about the rooms in the bedroom such as: - What furniture do you have in your bedroom?	Student B You are the owner of the bedroom.

Situation 7 Happy Birthday! (สุขสันต์วันเกิด)	
Student A You are the owner of the birthday and invite friends to a birthday party. You are the friend of the birthday person. and asked for the number of presents. - How many presents are there?	Student B You are a friend and bless your friend. - Happy birthday! - There are

Situation 8 At the market (ที่ตลาด)	
Student A You are going to buy seafood for the party tonight. - What would you like to buy? - How much is this ...? - How much are they altogether?	Student B - Can I have 1 kilogram of shrimp and 1 kilogram of octopus, please. - It's ... baht. - It's ... baht altogether.

ภาคผนวก ก แบบบันทึกการประเมินคะแนนโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง บันทึกการประเมินความสามารถการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนเป็น
รายบุคคลในเวลาที่ทดสอบแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมิน
ความสามารถที่ตรงกับนักเรียนมากที่สุด

เลข ที่	ชื่อ นามสกุล	ระดับความสามารถ																				คะแนนรวม
		1.ความคล่องแคล่ว (Fluency)					2.ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)					3.ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)					4.คุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						
11																						
12																						
13																						
14																						
15																						

**เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถ
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร
(Rubric of Speaking Test)**

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินให้คะแนนความสามารถการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยสามารถ พิจารณาจากเกณฑ์คะแนนแสดงระดับดังต่อไปนี้

ความหมาย	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1.ความคล่องแคล่ว (Fluency)	การพูดได้อย่าง สม่่าเสมอ โดยไม่ หยุดหรือลังเล สื่อสารความคิด ทั้งหมดอย่าง ต่อเนื่อง	พูดด้วยการหยุด หรือลังเลน้อย ที่สุด มีความยาก เล็กน้อยในการ สื่อสารความคิด ทั้งหมด	พูดด้วยการหยุด หรือลังเลบ้าง สามารถสื่อสาร ด้วยความคิดกับ ปัญหาบางอย่างได้ ทั้งหมด	มักไม่สามารถพูด ได้หรือพูดแล้ว หยุดหรือลังเล บ่อย ไม่สามารถ สื่อสารความคิด ส่วนใหญ่ได้	ไม่สามารถพูด พูด เพียงคำเดียวหรือ พูดสั้นๆ และหยุด ยาว ไม่สามารถ สื่อสารความคิดได้
2.ความเข้าใจง่าย (Comprehensibility)	การออกเสียง อย่างถูกต้องและ ชัดเจน	การออกเสียง เกือบจะชัดเจน และไม่รบกวน ความเข้าใจ	ออกเสียงไม่ชัดเจน ในบางครั้งเกิด ข้อผิดพลาด รบกวนการสื่อสาร	มักจะผิดพลาด อย่างเด่นชัด ยากที่ จะเข้าใจ ต้องพูด ซ้ำบ่อยครั้ง	ออกเสียง สื่อสาร ไม่ชัดเจน ไม่ สามารถสื่อสาร ทางความคิดได้
3.ปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication)	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ที่ ถูกต้องอย่าง สม่่าเสมอ	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ไม่ ค่อยถูกต้อง ข้อผิดพลาด เล็กน้อย ไม่ รบกวนการ สื่อสาร	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ไม่ ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด บางอย่าง ทำให้ รบกวนการ สื่อสาร	มักใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ไม่ ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด ทำ ให้รบกวนการ สื่อสาร	ไม่สามารถใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ในการ สื่อสารได้อย่าง ถูกต้อง
4.คุณภาพของการ สื่อสาร (Quality of communication)	ใช้คำศัพท์ที่ เหมาะสมและ สามารถสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ที่ หลากหลายและ เกือบจะถูกต้อง มีการสื่อสารได้ อย่างเหมาะสม	มีคำศัพท์ที่ เพียงพอ มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อยไม่ รบกวนการ สื่อสาร	คำศัพท์มีจำกัด มี ปัญหาในการ สื่อสาร	ใช้คำผิด ความหมาย จำนวนมากและ เป็นอุปสรรคต่อ การสื่อสาร

ที่มา: กิตติยา พิศุทธางกูร, 2555; Scanlan and Zemach, 2552; Domesrif, 2551

ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสาร ประกอบการสอนจำนวน 4 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Back to School!

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์ (Objectives)

- ใช้คำทักทายและแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบได้
- เล่นเกมทางภาษาตามที่กำหนดได้
- รวบรวมคำศัพท์ที่เรียนได้

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง
ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ
(chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป. 3/3 เลือกรูปภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ และประโยค
ที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ป. 3/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ต 1.2 ป. 3/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

ต 2.1 ป. 3/1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป. 3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
ตัวชี้วัด

ต 2.2 ป. 3/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 4.1 ป. 3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 4.2 ป. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้วัฒนธรรมในการทักทายแบบชาวตะวันตก การพูดแนะนำตนเอง และการพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ช่วยให้พูดสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: Good morning, Good afternoon, Good evening, Goodnight, Hello ,Goodbye. friend, school, teacher, sister, brother, What's your name?

Pronunciation: Word stress, pronouncing I'm, My name's, Who's

Function: Greeting and introducing oneself

2) Language Skills

Listening: ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ

Speaking: พูดทักทาย

พูดแนะนำตัวเอง

บอกความแตกต่างของการทักทายของไทยและเจ้าของภาษา

พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด
- 4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้น Warm Up

1. ครูทักทายนักเรียนในชั้น และให้นักเรียนทักทายตอบครู ดังนี้

Teacher: Hello! How are you?

Students: I'm fine, thank you and you?

Teacher: I'm very well, thank you.
2. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสีและจำนวนนับ โดยนำบัตรภาพมาแสดง และให้นักเรียนพูดตอบว่าเป็นสีหรือจำนวนนับใด พร้อมกับสะกดคำศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น

T: สีฟ้า!

S: Blue! B-L-U-E!

ขั้น Presentation

1. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับคำทักทายต่างๆ ต่อไปนี้ Good morning! (สวัสดีตอนเช้า), Good afternoon! (สวัสดีตอนบ่าย), Good evening! (สวัสดีตอนเย็น), Goodnight! (ราตรีสวัสดิ์), Hello. (สวัสดี), Goodbye! (ลาก่อน) โดยครูนำบัตรภาพการทักทายในช่วงเวลาต่างๆ มาแสดงให้นักเรียนดู และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ตาม โดยพูดว่า Repeat after me. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามซ้ำหลายๆ ครั้ง จนคล่อง จากนั้นครูแสดงบัตรภาพคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายในช่วงเวลาต่างๆ ให้นักเรียนดู และพูดคำศัพท์ตามภาพ พร้อมกันทั้งชั้น หรือทีละคน เช่น

Teacher: แสดงบัตรภาพเกี่ยวกับการทักทายในช่วงเวลาเช้า

Students: Good morning.

Teacher: แสดงบัตรภาพเกี่ยวกับการทักทายในช่วงเวลาเย็น

Student 1: Good evening.

เมื่อนักเรียนออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้ถูกต้องและครบทุกคำแล้ว ให้จับคู่กันออกมา พูดทักทายตามภาพช่วงเวลาที่คุณครูแสดง เช่น

Teacher: แสดงบัตรภาพช่วงเวลาบ่าย

Student 1: Good afternoon.

Student 2: Good afternoon.

ให้นักเรียนออกมาทำกิจกรรมนี้จนครบทุกคน

- ครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย ให้นักเรียนชี้ที่คำศัพท์ตามที่ได้ยิน และออกเสียงคำทักทายตาม CD พร้อมกัน เมื่อนักเรียนออกเสียง ครูควรตรวจสอบการออกเสียงว่า ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้อง ครูช่วยแก้ไข
- เมื่อนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้คล่องแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทักทายในช่วงเวลาต่างๆ ดังนี้

Good morning. สวัสดีตอนเช้า (หลังเที่ยงคืน - เที่ยงวัน)

Good afternoon. สวัสดีตอนบ่าย (หลังเที่ยงวัน - เวลา 18.00 น.)

Good evening. สวัสดีตอนเย็น/ค่ำ (หลัง 18.00 - เที่ยงคืน)

- ครูนำเสนอประโยคในการแนะนำตนเอง จากนั้นครูถามนักเรียน 1 คน โดยใช้คำถาม What's your name? How are you? ครูเขียนคำตอบบนกระดาน โดยใช้โครงสร้าง My name is ... และ I'm ...

Teacher: Hello, I'm Winny. What's your name?

Student 1: My name's Ted./I'm Ted.

Teacher: How are you?

Student 1: I'm fine.

ต่อมาให้นักเรียนจับคู่ ผลัดกันถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อและทุกข์สุข เมื่อพูดเสร็จแล้วให้กล่าวลาด้วย

Student 1: Hello, I'm Winny. What's your name?

Student 2: My name's Ted./I'm Ted.

Student 1: Hello, I'm Winny. How are you?

Student 2: I'm fine.

Student 1: Goodbye, Ted.

Student 2: Goodbye, Winny.

เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาพูดถาม-ตอบที่หน้าชั้น

- ครูสอนความแตกต่างระหว่าง I am, I'm และ My name is, My name's หรือเรียกว่า short form ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า 'm เป็น short form มาจาก am และ 's เป็น short form มาจาก is จากนั้นครูนำบัตรคำมาติดบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู

I am

ไอ แอม

I'm

ไอเม

My name is

มาย เนม อีส

My name's

มาย เนมซ

ขั้น Practice

1. ครูพูดว่า Open your book to page 4, please. (ทุกครั้งที่จะให้นักเรียนทำอะไร ควรใช้ คำสั่งภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ) ให้นักเรียนทั้งชั้นอ่านบทสนทนาตามครูพร้อมกันด้วยคำสั่ง Repeat after me, please.

โดยใช้เทคนิควิธีการอ่านออกเสียง Basic Steps of Teaching (BST) วิธีการคือ ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วพูดสนทนาในเวลาที่จำกัด เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนเปลี่ยนคู่ไปสนทนากับเพื่อนคนอื่นบ้าง โดยครูเป็นผู้กำหนดสัญญาณมือสำหรับเป็นข้อตกลงไว้ใช้ร่วมกัน เช่น การใช้สัญญาณมือ เมื่อครูยกมือขึ้นให้นักเรียนหยุดสนทนาทุกคน แล้วหันหน้ามาหาครู จากนั้นให้นักเรียนยกมือขึ้นเหนือศีรษะ เมื่อครูเห็นว่า ทุกคนพร้อมที่จะเปลี่ยนคู่สนทนาแล้ว ให้สัญญาณการเปลี่ยนคู่สนทนา และทำเช่นเดิมซ้ำ 4-5 ครั้ง ขึ้นสุดท้าย ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาสนทนาหน้าชั้น 2-3 คู่ ครูช่วยเหลือและตรวจสอบความถูกต้องของบทสนทนาที่แต่ละคนพูด ให้นักเรียนเปลี่ยนชื่อในบทสนทนาเป็นชื่อของตนเอง

2. นักเรียนเปิดหนังสือเรียน และอ่านโจทย์พร้อมกับครู โดยใช้เทคนิควิธีการอ่านออกเสียงแบบ Basic Steps of Teaching (BST) ครูสังเกตว่า นักเรียนอ่านได้แล้ว ให้นักเรียนอ่านเองพร้อมกัน ต่อมาให้นักเรียนดูภาพ แล้วเลือกประโยคที่ถูก เมื่อนักเรียนเลือกประโยคครบทั้ง 3 ข้อ ให้ช่วยกันเฉลยคำตอบ

ขั้น Production

1. ให้นักเรียนเล่นเกม Who am I? ทบทวนการพูดทักทาย ครูอธิบายวิธีเล่นเกม ดังนี้
 - 1) ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน พร้อมกับออกมายืนเป็นวงกลม
 - 2) นักเรียนที่จะเริ่มเล่นเกมคนแรก 1 คน ออกมานั่งกลางวง พร้อมกับหลับตา
 - 3) ให้เพื่อนที่ยืนรอบวง 1 คน เดินเข้ามาหาเพื่อนที่นั่งกลางวง และพูดไถ่ๆ เพื่อนที่นั่งกลางวงด้วยประโยค Good morning/Good afternoon, (ชื่อเพื่อนที่นั่งกลางวง). Who am I? เมื่อพูดเสร็จแล้ว ให้เดินกลับไปยืนที่ตำแหน่งเดิม ให้นักเรียนที่นั่งกลางวงทายชื่อเพื่อนที่ออกมาทักทาย จากนั้นให้คนที่นั่งกลางวงลืมตา แล้วให้คนที่ออกมาพูดยกมือเฉลยให้ทราบว่าเพื่อนทายได้ถูกต้องหรือไม่ จากนั้นให้เปลี่ยนคนกลางวงเป็นคนต่อไป และทำกิจกรรมซ้ำจนครบทุกคนในวง
2. ให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว เพื่อเป็นผลงานและนักเรียน ได้นำคำศัพท์เหล่านี้กลับไปทบทวนด้วย โดยครูตั้งชื่อสมุดคำศัพท์นี้ว่า My word book 3 ซึ่งบันทึกคำศัพท์ที่เรียนในช่วงนี้ทั้งหมด
3. ให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนสิ่งที่เรียนในแบบฝึกหัด

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตการพูดทักทาย และ แนะนำตนเอง พร้อมทั้งแสดง ท่าทางประกอบ	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
สังเกตการเล่นเกมทางภาษา	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
จับคู่กลุ่มคำกับภาพ	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจสมุดรวบรวมคำศัพท์	สมุดรวบรวมคำศัพท์	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่น ในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 Class Audio CD ประกอบสื่อ
- 8.2 อุปกรณ์การทำงาน เช่น กระดาษแข็ง, นิตยสาร, กรรไกร และกาว
- 8.3 บัตรคำศัพท์/แถบประโยค
- 8.4 อินเทอร์เน็ต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 My family

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์ (Objectives)

- อ่านออกเสียง สะกด และบอกความหมายคำเรียกสมาชิกในครอบครัวได้
- พุดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล โดยใช้คำถาม Who's this? ได้
- ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของประกอบประโยคได้

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป. 3/3 เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

ต 1.1 ป. 3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ป. 3/4 พุดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป. 3/1 พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

ต 2.1 ป. 3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
เจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
ตัวชี้วัด

ต 2.2 ป. 3/1 บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของ
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ต 3.1 ป. 3/1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
สังคม

ตัวชี้วัด

ต 4.1 ป. 3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
อาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 4.2 ป. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การรู้และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว คำแสดงความเป็นเจ้าของ ประโยค
แนะนำสมาชิกในครอบครัว และใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของประกอบประโยค ช่วยให้ใช้ภาษาในการ
สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

3.2 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: family, father, mother, brother, sister, grandfather,
grandmother

Structure: This is my... (grandfather).
I'm Extra and this is my spaceship. Who's this?

Pronunciation: Stress and intonation

Function: Introducing/Identifying family members
Talking about possession

2) Language Skills

Speaking: พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล
พูดใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของประกอบประโยค

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้น Warm Up

1. ครูกล่าวคำทักทายนักเรียนในชั้น พร้อมถามทุกข์สุขกับนักเรียนตามที่เคยเรียนมาแล้ว

Teacher: Good morning/afternoon, Class.

Students: Good morning/afternoon.

Teacher: How are you?

Students: I'm fine. Thank you.

จากนั้นให้จับคู่กับเพื่อนที่นั่งข้างๆ เพื่อทักทายกันเองด้วย

2. ทบทวนการกล่าวคำทักทาย โดยให้นักเรียนออกมาหน้าชั้น ครึ่งละ 2 คน พูดทักทายกันตามโครงสร้างที่เรียนมาแล้ว ครูเป็นคนกำหนดช่วงเวลาสำหรับพูดทักทาย เช่น

Teacher: Afternoon

Student 1: Good afternoon. I'm Chaiwat. What's your name?

Student 2: My name's Suda.

ให้นักเรียนคู่อื่นๆ ออกมาทำกิจกรรมนี้จนนักเรียนพูดทักทายได้คล่อง

3. ให้เล่นเกม Simon Says ทบทวนประโยคคำสั่งที่เรียนมาแล้ว ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมาอธิบาย วิธีเล่นเกมอีกครั้ง โดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าผู้ออกคำสั่งพูดประโยคคำสั่งที่มี Simon says ... นำหน้า ให้นักเรียนปฏิบัติตาม แต่ถ้าไม่มี Simon says ... นำหน้า ให้นักเรียนทำกิจกรรมอื่นที่ต่างจากคำสั่ง นักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ออกจากการแข่งขัน เช่น

Simon says, stand up!

ให้นักเรียนยืนขึ้น

Hands up!

ให้นักเรียนทำกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่การยกมือ

ขั้น Presentation

1. ให้นักเรียนปิดหนังสือเรียน โดยครูพูดว่า Close your book, please. จากนั้นให้ดูภาพครอบครัว และครูพูดว่า Tom and Wendy's Family ให้นักเรียนพูดคำศัพท์ตามที่ครูออกเสียง ดังนี้ father (พ่อ), grandfather (ปู่, ตา), mother (แม่), sister (พี่สาว, น้องสาว), grandmother (ย่า, ยาย), brother (พี่ชาย, น้องชาย) ให้นักเรียนออกเสียงทีละคน หรือพร้อมกันทั้งชั้น

โดยใช้กิจกรรม Pictionary: เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการทบทวนคำศัพท์ เลือกนักเรียนมาหนึ่งคน ให้นักเรียนคนนั้นดูรูปภาพหรือกระซิบบอกให้นักเรียนฟังหนึ่งคำ จากนั้นนักเรียนวาดภาพที่เห็นหรือได้ฟังจากครูลงบนกระดาน นักเรียนคนแรกที่ทายถูกว่ารูปนั้นคืออะไรจะเป็นคนต่อไปที่ได้วาดรูปลงบนกระดาน เกมนี้จะเล่นเป็นทีมให้นักเรียนแข่งกันสะสมคะแนนก็ได้

2. ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน โดยพูดว่า Open your book to page 16. ครูอ่านและอธิบายคำสั่งในกิจกรรมนี้ จากนั้นเปิด CD ให้ฟังและนักเรียนพูดคำศัพท์ตาม พร้อมกับชี้ที่ภาพตามไปด้วย ครูเปิด CD ให้ฟังอีกครั้ง และหยุดหลังคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อให้นักเรียนฟังและพูดตาม ขณะนักเรียนพูด ครูตรวจสอบความถูกต้องว่า นักเรียนลงเสียงหนักเบา (stress) ได้ถูกต้องหรือไม่

3. ครูสอนประโยคแนะนำสมาชิกในครอบครัว โดยเขียนประโยคบนกระดาน ดังนี้

This is my (คำศัพท์สมาชิกในครอบครัว), (ชื่อ).

เว้นช่องที่เป็นคำศัพท์สมาชิกในครอบครัว และชื่อ ให้นักเรียนคิดว่า เป็นคำศัพท์คำใด แล้วครูติดภาพญาติของครู พร้อมกับเขียนประโยค เพื่อเฉลยแก่นักเรียน

Teacher: This is my mother, Wanee.

This is my father, Sombat.

ครูพูดประโยค ให้นักเรียนตั้งใจฟังและฝึกออกเสียงตาม

4. ครูนำเสนอประโยคคำถาม Who's this? ในการถาม-ตอบเกี่ยวกับบุคคล ครูพูดประโยคพร้อมกับชี้ที่นักเรียน 1 คน ให้นักเรียนช่วยกันตอบ แล้วเขียนโครงสร้างต่อไปบนกระดาน

Teacher: Who's this?

Students: This is Jane.

และอาจบอกเกี่ยวกับสิ่งของ หรือบุคคลที่อยู่ข้างๆ บุคคลนั้นด้วย เช่น

Teacher: Who's this?

Students: This is Jane and this is her balloon.

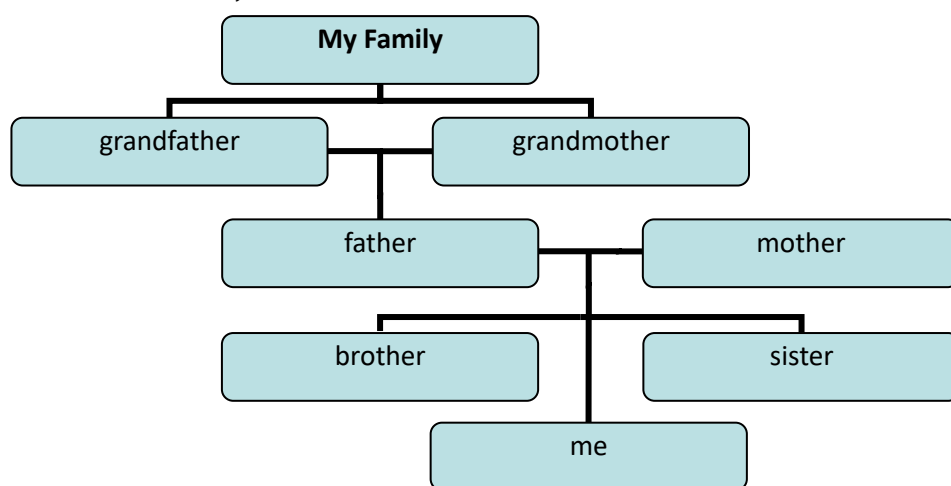
ขั้น Practice

1. ให้นักเรียนดูประโยคในกรอบคำพูด จากนั้นบอกชื่อตัวละคร (ข้อ 1-6) ว่า มีใครบ้าง ต่อมาให้ฝึกพูดประโยคตามตัวอย่าง โดยดูข้อมูลจาก Ex. 1 ครูให้เวลานักเรียนฝึกพูดประโยค เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 5 คน ออกมาพูดประโยคหน้าชั้น
 2. This is my mother, Ann.
 3. This is my father, Bob.
 4. This is my grandmother, Doris.
 5. This is my brother, Tom.
 6. This is my sister, Lucy.

ขั้น Production

1. ครูอธิบายภาระงาน ให้แต่ละคนวาดแผนผัง Family Tree โดยให้ออกแบบครอบครัวของตนเอง ซึ่งอาจเปลี่ยนกรอบเป็นแบบอื่น ตามความชอบของแต่ละคน และครูบอกขั้นตอนการทำ Family Tree ให้นักเรียนปฏิบัติตาม ดังนี้
 1. Draw a family tree.
 2. Write the words of family members.
 3. Draw or stick pictures of your family.
 4. Write the names of your family members.
 5. Decorate your family tree.

ตัวอย่าง Family Tree

Family Tree

เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 4-5 คน ออกมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้น และนำผลงานที่เหลือ
จัดแสดงบนบอร์ด โดยมีหัวข้อว่า Family tree ครูประเมินผลงานของนักเรียน

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตการอ่านออกเสียง คำศัพท์	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
ประเมินการพูดขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล	แบบประเมินการพูด	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
สังเกตการใช้คำแสดงความเป็น เจ้าของประกอบประโยค	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
ประเมินชิ้นงาน Family Tree	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่น ในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 Class Audio CD ประกอบสื่อฯ
- 8.2 อุปกรณ์การทำชิ้นงาน ได้แก่ กระดาษแข็ง, นิตยสาร, กรรไกร, กาว, ไม้บรรทัด
- 8.3 อินเทอร์เน็ต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 At home

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์ (Objectives)

- ระบุชื่อสิ่งของต่างๆ ที่อยู่ในห้องได้
- ระบุชื่อส่วนต่างๆ ที่อยู่ในบ้านได้
- ตอบคำถามเกี่ยวกับการบอกสีได้
- รวบรวมคำศัพท์ตามที่กำหนดได้

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป. 3/1 ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.1 ป. 3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) อย่างง่าย ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 1.1 ป. 3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง
- ต 1.1 ป. 3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานอย่างง่าย

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.2 ป. 3/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ อย่างง่าย ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 3/2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องอย่างง่าย ตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 3/3 บอกความต้องการอย่างง่าย ของตนเองตามแบบที่ฟัง
- ต 1.2 ป. 3/4 พูดขอและให้ข้อมูลอย่างง่าย เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

- ต 1.3 ป. 3/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
- ต 1.3 ป. 3/2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

ต 2.1 ป. 3/1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป. 3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต 2.2 ป. 3/1 บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ต 3.1 ป. 3/1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 4.1 ป. 3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 4.2 ป. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำเรียกสิ่งของต่างๆ คำศัพท์เกี่ยวกับห้องต่างๆ และประโยคถาม-ตอบเกี่ยวกับการบอกสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในห้อง เป็นการเรียนรู้พื้นฐานเพื่อการสื่อสาร

3. สาระการเรียนรู้

3.3 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: bedroom, kitchen, bathroom, garden, living room, a bed, a table, a chair, a bath, a tree, a swing, a sofa, a bookcase, an armchair

Structure: What is in the bedroom? A bed.

What colour is it? Pink.

He's/She's/It's in the garden.

Pronunciation: /g/ and /k/ sounds

Function: Asking and answering about rooms and things in the house

2) Language Skills

Listening: ฟังคำศัพท์เกี่ยวกับห้องและสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในห้อง

Speaking: พูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในห้อง

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ใฝ่เรียนรู้

5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้น Warm Up

- ครูและนักเรียนกล่าวทักทายกันตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- ให้ทบทวนคำศัพท์ต่างๆ ที่เรียนไปแล้วในหน่วยที่ 2 เช่น father (พ่อ), mother (แม่), sister (พี่สาว, น้องสาว), brother (พี่ชาย, น้องชาย), grandmother (ย่า, ยาย), grandfather (ปู่, ตา), clock (นาฬิกา), computer (คอมพิวเตอร์) และ bike (รถจักรยาน) ด้วยการให้นักเรียนเล่นเกม What's missing? โดยครูนำบัตรภาพเหล่านี้มาติดบนกระดาน ครึ่งละ 4 ภาพ ครูให้นักเรียนหลับตาและนับ 1-5 เป็นภาษาอังกฤษ ระหว่างที่หลับตา ครูนำบัตรภาพออก 1 ใบ แล้วให้นักเรียนทั้งชั้นลืมตาและบอกว่า ภาพใดหายไป กลุ่มใดบอกได้ถูกต้อง จะได้ 1 คะแนน ให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้จนนักเรียนจำคำศัพท์ได้
- ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่างๆ โดยครูวางสิ่งของต่างๆ ที่มีสีต่างๆ บนโต๊ะครู แล้วสุ่มเรียกนักเรียนครึ่งละ 1 คน ให้ออกมาหยิบสิ่งของตามประโยคที่ครูพูด เช่น Please give me a red pen, please. เมื่อนักเรียนหยิบสิ่งของตามประโยคที่ครูพูดได้ถูกต้องแล้ว ครูให้นักเรียนคนนั้นพูดสั่งให้เพื่อนออกมาหยิบสิ่งของบ้าง ให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้จนพูดประโยคและหยิบสิ่งของได้ถูกต้อง
- ทบทวนการใช้คำสรรพนาม โดยครูนำบัตรภาพมาแสดงให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนพูดคำสรรพนามที่ตรงกับภาพที่ครูแสดง เช่น

T: (แสดงบัตรภาพเด็กผู้ชาย)

S: He.

T: (แสดงบัตรภาพเด็กผู้หญิง)

S: She.

ครูทำกิจกรรมนี้ไปเรื่อยๆ จนนักเรียนพูดคำสรรพนามได้ตรงตามภาพ

ขั้น Presentation

5. ให้นักเรียนปิดหนังสือเรียน โดยครูพูดว่า Close your book, please. จากนั้นครูแสดงบัตรภาพห้องและสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในแต่ละห้อง ได้แก่ bedroom (ห้องนอน), kitchen (ห้องครัว), bathroom (ห้องน้ำ), garden (สวน), living room (ห้องรับแขก), a bed (เตียง), a table (โต๊ะ), a chair (เก้าอี้), a bath (อ่างอาบน้ำ), a tree (ต้นไม้), a swing (ชิงช้า), a sofa (โซฟา), a bookcase (ตู้เก็บหนังสือ), an armchair (เก้าอี้เท้าแขน) ให้นักเรียนดูทีละภาพและทำกิจกรรม ดังนี้ ให้นักเรียนดูภาพห้องนอน และพูด This is a bedroom. ครูให้พูดตามหลายๆ ครั้ง และนำเสนอคำศัพท์ที่เหลือคำอื่นจนครบทุกภาพด้วยวิธีการเดียวกัน ขณะที่นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ ครูเน้นให้นักเรียน stress ให้ถูกต้องด้วย ดังนี้

bedroom	kitchen	bathroom	garden	living room
a bed	a table	a chair	a bath	a tree
a swing	a sofa	a bookcase	an armchair	

โดยใช้กิจกรรม Word Jumble Race วิธีการเล่นคือ แบ่งนักเรียนออกเป็นสองทีม ให้แต่ละทีมส่งตัวแทนมาหน้าชั้นหนึ่งคน ยืนหันหลังให้กระดานดำ ครูเขียนคำหรือวาดรูปบนกระดานดำ เช่น “hamburger” สมาชิกในทีมต้องพยายามอธิบายคำให้เพื่อนทายให้ได้ เช่น You can buy it in McDonalds, it's got cheese and ketchup in it. นักเรียนทีมไหนตอบได้ก่อนทีมนั้นได้คะแนน

6. ครูเปิด CD ให้ฟังคำศัพท์อีกครั้ง และหยุด CD หลังคำแต่ละคำ เพื่อให้นักเรียนฟังและฝึกออกเสียงตาม ขณะที่นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ ครูตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ด้วย
7. ครูนำเสนอโครงสร้างประโยค What's in the ____? โดยครูนำภาพเตียงอยู่ในห้องมาแสดงให้นักเรียนดู และถามว่า What's in the bedroom? ให้นักเรียนดูภาพและช่วยกันบอกเมื่อนักเรียนพูดคำตอบแล้ว ครูเขียนคำตอบบนกระดาน A bed. จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดตามครู เสร็จแล้วให้นักเรียนฝึกพูดถาม-ตอบ เช่น

S1: What's in the bedroom?

S2: A bed.

ครูแสดงบัตรภาพเตียงที่อยู่ในห้องอีกครั้ง พร้อมกับตอบคำถาม และให้นักเรียนช่วยกันตอบ ดังนี้

T: What colour is the bed?

Ss: Pink.

จากนั้นให้นักเรียน 1 คน ออกมาพูดประโยคถาม-ตอบแบบต่อเนื่องกับครูที่หน้าชั้น

T: What's in the bedroom?

S1: A bed.

T: What colour is the bed?

S1: Pink.

ขั้น Practice

1. ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน โดยครูพูดว่า Open your book to page 28. ครูอ่านประโยคในวงคำพูดอีกครั้ง และให้นักเรียนอ่านตาม จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน และผลัดกันพูดสนทนาถาม-ตอบตามประโยคที่อยู่ในวงคำพูดในข้อ 1-4 ให้ผลัดกันพูดถาม-ตอบจนครบทุกข้อ แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 4 คู่ ออกมาพูดถาม-ตอบให้เพื่อนฟังหน้าชั้น เช่น

S1: What's in the kitchen?

S2: A chair.

S1: What colour is it?

S2: Yellow.

ขณะนักเรียนทำกิจกรรม ครูช่วยเหลือและคอยตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้น Production

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6-8 คน ทำภาพปะติดจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารที่เรียกว่า collage ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกหัวเรื่องภาพปะติดที่จะทำ ได้แก่ bedroom, living room, kitchen, bathroom โดยครูให้ชื่อว่า Room collage
2. ครูแนะนำขั้นตอนการทำชิ้นงาน Room collage แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม ดังนี้
 - 1) Write name of the room in the middle of the cardboard.
 - 2) Choose the right pictures from the magazine.
 - 3) Cut the pictures.
 - 4) Glue them on the cardboard.
 - 5) Decorate your room.
3. ในระหว่างทำกิจกรรมให้นักเรียนพูดประโยคขอร้องเมื่อต้องการให้บุคคลอื่นช่วยเหลือ โดยใช้บทสนทนาด้วยประโยคคำถามหรือใช้ประโยคขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการ เช่น

S1: Give me the newspaper, please.

S2: Yes, here you are.

S1: Please give me the glue.

S2: Here you are.

S1: Thank you.
4. ครูนำผลงานของนักเรียนที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว มาจัดแสดงให้นักเรียนดู โดยมีหัวข้อว่า Room collage และครูประเมินผลงานของนักเรียน

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
ประเมินการพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในห้อง	แบบประเมินการพูด	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์
สังเกตการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์
ประเมินชิ้นงานการทำโปสเตอร์ประหยัดพลังงาน	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์
ประเมินชิ้นงานการทำภาพปะติดเกี่ยวกับห้องต่างๆ	แบบประเมินชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ พอใช้ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 Class Audio CD ประกอบสื่อฯ ชู
- 8.2 กระดาษ A4
- 8.3 อุปกรณ์การระบายสี
- 8.4 กาว กรรไกร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Happy Birthday!

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์ (Objectives)

- อ่านออกเสียงประโยคถูกต้องตามหลักการอ่านได้
- พูดและเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับจำนวนได้
- เล่นเกมทางภาษาตามที่กำหนดได้
- รวบรวมคำศัพท์ที่เรียนได้

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ป. 3/4 พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.3 ป. 3/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

ต 2.1 ป. 3/1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 2.1 ป. 3/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ต 2.2 ป. 3/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ต 3.1 ป. 3/1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 4.1 ป. 3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

ต 4.2 ป. 3/1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การรู้และเข้าใจคำศัพท์ และพูดประโยควยพรวันเกิดขณะให้ของขวัญผู้อื่น เป็นการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับการสื่อสารในชีวิตจริงอย่างถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

3.4 ทักษะเฉพาะวิชา

1) Language Features and Functions

Vocabulary: CD, watch, present, bat, cake, guitar, basketball, camera, blow out,

Structure: This is for you. It's a CD!
Happy Birthday, Tom! Here's your present. Thank you!
How old are you today? I'm nine.

Pronunciation: Intonation

Function: Talking about birthdays, presents and toys

2) Language Skills

Speaking: พูดคำศัพท์เกี่ยวกับจำนวนนับ

Writing: เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับจำนวนนับ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้น Warm Up

3. ครูทักทายนักเรียนในชั้น และให้นักเรียนทักทายตอบครู ดังนี้

Teacher: Hello! How are you?

Students: I'm fine, thank you and you?

Teacher: I'm very well, thank you.

โดยครูอาจให้นักเรียนทักทายกันเองในชั้นก็ได้ โดยใช้การจับมือทักทายกันแบบเจ้าของภาษาด้วย

4. ให้นักเรียนจับคู่กันเล่นเกมผลัดกันพูดถาม-ตอบเพื่อทบทวนประโยคจากบทเรียนที่ผ่านมา โดยครูบอกว่า ให้เล่นเกมทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย โดยนำสิ่งของไปวางในตำแหน่งที่เพื่อนสั่ง เช่น

A: Where is a (book)?

B: It is (in) the (box).

A: Where is a pen?

B: It is (on) the chair.

จากนั้นให้นักเรียนไปจับคู่กับเพื่อนคนอื่นๆ และทำกิจกรรมนี้ซ้ำอีก 3-4 ครั้ง

ขั้น Presentation

6. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ดังนี้ CD (แผ่นซีดี), watch (นาฬิกาข้อมือ), present (ของขวัญ), bat (ไม้เบสบอล), cake (ขนมเค้ก), guitar (กีตาร์), basketball (บาสเกตบอล), camera (กล้องถ่ายรูป), blow out (เป่า) ครูนำบัตรภาพสิ่งของเหล่านี้มาแสดงให้นักเรียนดู และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ตาม โดยพูดว่า Repeat after me. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามจนคล่อง

โดยใช้กิจกรรม Blooket คือ เว็บแอปสำหรับสร้างคำถามเพื่อใช้ทดสอบ โดยผู้เรียนสามารถเลือกกำหนดตัวละครและแข่งขันตอบคำถามร่วมกันเพื่อสะสมคะแนน Blooket รองรับการสร้างคำถามรูปแบบ Multiple Choices และเพิ่มลูกเล่นในคำถามเพื่อสร้างความท้าทายได้ เช่น การสุ่มลำดับ จับเวลาและใส่รูปภาพประกอบ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้สอนยังตรวจสอบรายงานผลของกิจกรรมได้ผ่านเว็บไซต์ทันทีหลังจากสิ้นสุดกิจกรรม

5 ขั้นตอนง่ายๆ สำหรับใช้งาน Blooket

1. สมัครลงทะเบียนที่ <https://www.blooket.com>
2. สร้างชุดคำถามและกำหนดคำตอบ
3. เลือกรูปแบบเกมที่ต้องการ
4. แจ้งรหัสกิจกรรมให้กับผู้เรียนเพื่อเข้าร่วม
5. ดูผลคะแนนรวมและคำตอบของผู้เรียนได้แบบ Real-time บนเว็บไซต์

7. ครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ ให้นักเรียนชี้ที่คำศัพท์ตามที่ได้ยิน และออกเสียงคำตาม CD พร้อมกัน เมื่อนักเรียนออกเสียง ครูตรวจสอบ

ครูนำเสนอประโยคในการมอบของขวัญให้ผู้อื่น โดยครูให้นักเรียน 3 คน ออกมาหน้าชั้น จากนั้นครูส่งของให้แต่ละคน พร้อมกับพูดประโยค ขณะยื่นของด้วย ดังนี้

Teacher: This is for you. It's a CD. (พร้อมกับส่งของให้นักเรียนคนแรก)
This is for you. It's a bat. (พร้อมกับส่งของให้นักเรียนคนที่ 2)

ต่อมาให้นักเรียนจับคู่ ผลัดกันพูดประโยคตามครู และยื่นสิ่งของให้เพื่อนด้วย

8. ครูสอนการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์เป็นพหูพจน์แก่นักเรียน

ขั้น Practice

2. ให้นักเรียนฝึกพูดประโยคมอบของขวัญให้ผู้อื่นตามประโยคใน กรอบคำพูด ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน จากนั้นพูดประโยคในภาพ คนละ 1 ข้อ ให้เพื่อนที่เหลืตรวจสอบความถูกต้อง เสร็จแล้วให้ผลัดกันพูดประโยคในข้ออื่น จนแต่ละคนพูดครบทุกข้อ

ขั้น Production

1. ให้นักเรียนเล่นเกมบอกคำนามพหูพจน์ โดยให้จับคู่กันและตกลงกันว่าใครจะเป็น A หรือ B และใช้ภาพใน Ex. 3 และครูอธิบายวิธีเล่นเกม ดังนี้
 1. ให้นักเรียน A เลือกภาพในใจ จากนั้นพูดเฉพาะตัวเลข
 2. ให้นักเรียน B พูดคำศัพท์ที่มีจำนวนเท่าตัวเลขที่นักเรียน A พูด
 3. ถ้านักเรียน B พูดคำศัพท์ที่ตรงกับภาพที่นักเรียน A เลือก จะได้ 1 คะแนน และสลับบทบาทกัน ให้นักเรียนทำกิจกรรม เช่น

A: three

B: three guitars

2. ครูให้นักเรียนอ่านคำสั่ง จากนั้นครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ และเขียนคำตอบลงในสมุดของตนเอง ครูเปิด CD ให้ฟังอีกครั้ง เพื่อเฉลยคำตอบ

3. ให้นักเรียนจดประโยคที่เรียนในชั่วโมงนี้ ลงในสมุด My word book 3 ได้แก่ CD, watch, present, bat, cake, guitar, basketball, camera, blow out
4. ให้ทำแบบฝึกหัดทบทวนสิ่งที่เรียน โดยทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัด

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
ประเมินการอ่านออกเสียง คำศัพท์ตามที่กำหนด	แบบประเมินการพูด	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
ประเมินการเขียนคำศัพท์ เกี่ยวกับจำนวน	แบบประเมินการเขียน	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
สังเกตการเล่นเกมที่ทางภาษา	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์
ตรวจสอบสมุดคำศัพท์	สมุดคำศัพท์	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด (Workbook)	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมบ่งชี้ ด้านใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- 8.1 Class Audio CD ประกอบสื่อฯ
- 8.2 อินเทอร์เน็ต